

Euroopan unionin virallinen lehti

L 83

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

62. vuosikerta

25. maaliskuuta 2019

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2019/472, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2019, läntisillä vesialueilla ja niiden lähivesialueilla kalastettuja kantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta, asetusten (EU) 2016/1139 ja (EU) 2018/973 muuttamisesta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007 ja (EY) N:o 1300/2008 kumoamisesta 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2019/473, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2019, Euroopan kalastuksenvalvontavirastosta 18
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2019/474, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2019, unionin tullikooduksista annetun asetuksen (EU) N:o 952/2013 muuttamisesta 38

DIREKTIIVIT

- ★ Neuvoston direktiivi (EU) 2019/475, annettu 18 päivänä helmikuuta 2019, direktiivien 2006/112/EY ja 2008/118/EY muuttamisesta Italian kunnan Campione d'Italian sekä Luganonjärven Italialle kuuluvien vesialueiden sisällyttämiseksi unionin tullialueeseen ja direktiivin 2008/118/EY alueelliseen soveltamisalaan 42

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2019/472,

annettu 19 päivänä maaliskuuta 2019,

läntisillä vesialueilla ja niiden lähivesialueilla kalastettuja kantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta, asetusten (EU) 2016/1139 ja (EU) 2018/973 muuttamisesta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007 ja (EY) N:o 1300/2008 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Joulukuun 10 päivänä 1982 tehdyssä Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksessa, jossa unioni on sopimuspuolena, määrätään luonnonvarojen säilyttämistä koskevista velvoitteista, mukaan lukien velvoite pitää hyödynnettävät kannat sellaisilla tasoilla, joilla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto (MSY), tai palauttaa ne tällaisille tasoille.
- (2) New Yorkissa vuonna 2015 pidetyssä Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen huippukokouksessa unioni ja sen jäsenvaltiot sitoutuivat sääntelemään vuoteen 2020 mennessä tehokkaasti pyyntiä ja tekemään lopun liikakalastuksesta, laittomasta, ilmoittamattomasta ja sääntelemättömästä kalastuksesta sekä tuhoisista kalastuskäytännöistä ja panemaan täytäntöön tieteseen perustuvia hoitosuunnitelmia kalakantojen elvyttämiseksi mahdollisimman nopeasti vähintään sellaisille tasoille, joilla voidaan saavuttaa näiden kantojen biologisten ominaisuuksien mukainen kestävä enimmäistuotto.
- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 ⁽³⁾ vahvistetaan yhteisen kalastuspolitiikan, jäljempänä 'YKP', säännöt unionin kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti. YKP:n olisi edistettävä meriympäristön suojelua, kaikkien kaupallisesti hyödynnettävien lajien kestävä hoitoa ja erityisesti ympäristön hyvän tilan saavuttamista vuoteen 2020 mennessä, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY ⁽⁴⁾ 1 artiklan 1 kohdassa säädetään.
- (4) YKP:n tavoitteena on muun muassa varmistaa, että kalastus ja vesiviljely ovat ekologisesti kestäviä pitkällä aikavälillä, soveltaa kalastuksenhoitoon ennalta varautuvaa lähestymistapaa ja ottaa kalastuksenhoidossa käyttöön ekosysteemiähtöinen lähestymistapa.

⁽¹⁾ EUVL C 440, 6.12.2018, s. 171.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. helmikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 5. maaliskuuta 2019.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisen meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) (EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19).

- (5) YKP:n tavoitteiden saavuttamiseksi olisi hyväksyttävä tarpeen mukaan erinäisiä säilyttämistoimenpiteitä, joita ovat esimerkiksi monivuotiset suunnitelmat, tekniset toimenpiteet ja kalastusmahdollisuuksien vahvistaminen ja jakaminen, sekä niiden mahdollisia yhdistelmiä.
- (6) Monivuotisten suunnitelmien on määrä perustua asetuksen (EU) N:o 1380/2013 9 ja 10 artiklan mukaisesti tieteellisiin, teknisiin ja taloudellisiin lausuntoihin. Näiden säännösten mukaisesti tässä asetuksessa vahvistettuun monivuotiseen suunnitelmaan, jäljempänä 'suunnitelma', olisi sisällyttävä tavoitteita, määrällisiä tavoitteita selvine aikarajoinen, säilyttämisen viitearvoja, suojatoimenpiteitä ja teknisiä toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on välttää ja vähentää tahattomia saaliita ja minimoida vaikutukset meriympäristöön, erityisesti haavoittuviin elinympäristöihin ja suojeltuihin lajeihin.
- (7) Tässä asetuksessa olisi otettava huomioon rajoitteet, jotka liittyvät syrjäisimmillä alueilla pienimuotoisessa kalastuksessa ja rannikkokalastuksessa käytettävien kalastusalusten kokoon.
- (8) "Parhaita käytettävissä olevia tieteellisiä lausuntoja" olisi tulkittava siten, että niillä tarkoitetaan julkisesti saatavilla olevia tieteellisiä lausuntoja, joiden tukena on uusimpia tieteellisiä tietoja ja menetelmiä ja jotka on joko antanut tai arvioinut unionin tasolla tai kansainvälisellä tasolla tunnustettu riippumaton tieteellinen elin.
- (9) Komission olisi saatava suunnitelman soveltamisalaan kuuluvista kannoista parhaat käytettävissä olevat tieteelliset lausunnot. Tätä varten se tekee yhteisymmärryspöytäkirjoja Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) kanssa. Erityisesti ICESin tai vastaavan unionin tasolla tai kansainvälisellä tasolla tunnustetun riippumattoman tieteellisen elimen antamien tieteellisten lausuntojen olisi perustuttava suunnitelmaan, ja niissä olisi erityisesti esitettävä F_{MSY} -arvon vaihteluvälit ja biomassan viitearvot eli $MSY B_{trigger}$ -arvo ja B_{lim} -arvo. Nämä arvot olisi ilmoitettava asianomaista kantaa koskevassa lausunnossa ja tarvittaessa myös muissa julkisesti saatavilla olevissa tieteellisissä lausunnoissa, esimerkiksi erityisesti ICESin tai vastaavan unionin tasolla tai kansainvälisellä tasolla tunnustetun riippumattoman tieteellisen elimen sekakalastuksesta antamissa lausunnoissa.
- (10) Neuvoston asetuksissa (EY) N:o 811/2004 ⁽⁵⁾, (EY) N:o 2166/2005 ⁽⁶⁾, (EY) N:o 388/2006 ⁽⁷⁾, (EY) N:o 509/2007 ⁽⁸⁾ ja (EY) N:o 1300/2008 ⁽⁹⁾ vahvistetaan säännöt seuraavien kantojen hyödyntämiselle: pohjoinen kummeliturkakanta, kummeliturkska- ja keisarihummerikannat Cantabrian merellä ja Iberian niemimaan länsipuolella, meriantura (kielikampela) Biskajanlahdella, meriantura (kielikampela) Englannin kanaalin länsiosassa, sillit Skotlannin länsipuolisella alueella ja turska Kattegatissa, Pohjanmerellä Skotlannin länsipuolisella alueella ja Irlanninmerellä. Näitä ja muita pohjakalakantoja pyydetään sekakalastuksessa. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa yksi monivuotinen suunnitelma, jossa otetaan huomioon tällaiset tekniset vuorovaikutussuhteet.
- (11) Lisäksi tällaista monivuotista suunnitelmaa olisi sovellettava pohjakalakantoihin ja niiden kalastukseen läntisillä vesialueilla, joihin kuuluvat luoteiset ja lounaiset vesialueet. Niitä ovat turskakalat, kampelakalat ja rustokalat sekä keisarihummerit (*Nephrops norvegicus*), jotka elävät vesialueen pohjalla tai lähellä pohjaa.
- (12) Joitakin pohjakalakantoja hyödynnetään sekä läntisillä vesialueilla että niiden lähivesialueilla. Sen vuoksi pääasiassa läntisillä vesialueilla hyödynnettäviä kantoja koskeviin tavoitteisiin ja suojatoimenpiteisiin liittyvien suunnitelman säännösten soveltamisalaa olisi laajennettava siten, että se kattaa myös kyseiset läntisten vesialueiden ulkopuoliset alueet. Lisäksi läntisillä vesialueilla esiintyvien mutta pääasiassa läntisten vesialueiden ulkopuolella hyödynnettävien kantojen osalta on tarpeen vahvistaa tavoitteet ja suojatoimenpiteet monivuotisissa suunnitelmissa, jotka koskevat niitä läntisten vesialueiden ulkopuolisia alueita, joilla näitä kantoja pääasiassa hyödynnetään, ja laajentaa näiden monivuotisten suunnitelmien soveltamisalaa niin, että ne kattavat myös läntiset vesialueet.
- (13) Suunnitelman maantieteellisen soveltamisalan olisi perustuttava viimeisimmissä erityisesti ICESin tai vastaavan unionin tasolla tai kansainvälisellä tasolla tunnustetun riippumattoman tieteellisen elimen kannoista laatimissa tieteellisissä lausunnossa esitettyyn kantojen maantieteelliseen jakautumiseen. Suunnitelmassa esitettyä kantojen maantieteellistä jakautumista saatetaan joutua muuttamaan joko tieteellisen tiedon parantuessa tai kantojen

⁽⁵⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 811/2004, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, pohjoisen kummeliturkakannan elvytystoimenpiteistä (EUVL L 150, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁶⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2166/2005, annettu 20 päivänä joulukuuta 2005, etelänkummeliturkska- ja keisarihummerikantojen elvytystoimenpiteistä Cantabrian merellä ja Iberian niemimaan länsipuolella sekä kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla annetun asetuksen (EY) N:o 850/98 muuttamisesta (EUVL L 345, 28.12.2005, s. 5).

⁽⁷⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 388/2006, annettu 23 päivänä helmikuuta 2006, monivuotisen suunnitelman vahvistamisesta kielikampelakannan kestäväksi hyödyntämiseksi Biskajanlahdella (EUVL L 65, 7.3.2006, s. 1).

⁽⁸⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 509/2007, annettu 7 päivänä toukokuuta 2007, monivuotisen suunnitelman vahvistamisesta kielikampelakannan kestäväksi hyödyntämiseksi Englannin kanaalin länsiosassa (EUVL L 122, 11.5.2007, s. 7).

⁽⁹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1300/2008, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, Skotlannin länsipuolisen alueen sillikannan ja mainittua kalakantaa hyödyntävien kalastusten monivuotisesta suunnitelmasta (EUVL L 344, 20.12.2008, s. 6).

liikkuessa. Komissiolle olisi sen vuoksi siirrettävä valta hyväksyä delegoituja säädöksiä, joilla tarkistetaan suunnitelmassa esitettyä kantojen maantieteellistä jakautumista, jos erityisesti ICESin tai vastaavan unionin tasolla tai kansainvälisellä tasolla tunnustetun riippumattoman tieteellisen elimen antamien tieteellisten lausuntojen mukaan asianomaisten kantojen maantieteellisessä jakautumisessa on tapahtunut muutos.

- (14) Jos myös kolmannet maat hyödyntävät yhteisesti tärkeitä kantoja, unionin olisi pyrittävä varmistamaan kyseisten kolmansien maiden kanssa, että kyseisiä kantoja hoidetaan kestäväällä tavalla, joka on yhdenmukainen asetuksen (EU) N:o 1380/2013 tavoitteiden ja erityisesti sen 2 artiklan 2 kohdassa säädetyn tavoitteen sekä tämän asetuksen tavoitteiden kanssa. Jos muodolliseen yhteisymmärrykseen ei päästä, unionin olisi pyrittävä kaikin tavoin saamaan aikaan yhteisiä järjestelyjä tällaisten kantojen kalastusta varten, jotta kestävä hoito olisi mahdollista, ja edistämään siten unionin toimijoiden tasapuolisia toimintaedellytyksiä.
- (15) Suunnitelman avulla olisi edistettävä YKP:n tavoitteiden saavuttamista ja erityisesti kohdekantojen kestävan enimmäistuoton saavuttamista ja ylläpitämistä, purkamisvelvoitteen täytäntöönpanoa saalisrajoitusten alaisten pohjakalakantojen osalta ja kalastustoiminnasta riippuvaisten tahojen kohtuullisen elintason turvaamista ottaen huomioon rannikkokalastus ja sosioekonomiset näkökohdat. Siinä olisi myös sovellettava ekosysteemilähtöistä lähestymistapaa kalastuksenhoitoon, jotta voitaisiin minimoida kalastustoiminnan kielteiset vaikutukset meriekosysteemiin. Sen olisi oltava yhdenmukainen unionin ympäristölainsäädännön kanssa, erityisesti ympäristön hyvän tilan saavuttamista vuoteen 2020 mennessä koskevan tavoitteen (direktiivin 2008/56/EY mukaisesti) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY⁽¹⁰⁾ ja neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽¹¹⁾ tavoitteiden kanssa. Suunnitelmassa olisi myös eriteltävä yksityiskohdat purkamisvelvoitteen panemiseksi täytäntöön läntisiin vesialueisiin kuuluvilla unionin vesillä kaikkien niiden kantojen osalta, joihin sovelletaan purkamisvelvoitetta asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan mukaisesti.
- (16) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 4 kohdassa edellytetään, että kalastusmahdollisuudet määritellään sen 2 artiklan 2 kohdassa esitettyjen tavoitteiden mukaisesti ja monivuotisissa suunnitelmissa vahvistettuja tavoitteita, aikarajoja ja marginaaleja noudattaen.
- (17) On aiheellista vahvistaa kalastuskuolevuustavoite (F), joka vastaa kestävan enimmäistuoton (MSY) saavuttamisen ja ylläpitämisen tavoitetta, niiden arvojen vaihteluväleinä, jotka mahdollistavat kestävan enimmäistuoton saavuttamisen (F_{MSY}). Nämä parhaisiin käytettävissä oleviin tieteellisiin lausuntoihin perustuvat vaihteluvälit ovat tarpeen, jotta voidaan joustavasti ottaa huomioon tieteellisten lausuntojen kehitys, edistää purkamisvelvoitteen täytäntöönpanoa ja ottaa huomioon sekakalastusten ominaispiirteet. Erityisesti ICESin etenkin määräaikaisissa saaliita koskevilla lausunnoissaan tai vastaavan unionin tasolla tai kansainvälisellä tasolla tunnustetun riippumattoman tieteellisen elimen olisi laskettava F_{MSY} -arvon vaihteluvälit. Suunnitelman perusteella ne olisi johdettava niin, että niistä aiheutuu pitkän aikavälin tuottoon enintään viiden prosentin vähennys kestäväan enimmäistuottoon verrattuna. Vaihteluvälin yläraja olisi asetettava niin, että todennäköisyys kannan alenemisesta B_{lim} -arvoa pienemmäksi on enintään viisi prosenttia. Tämän ylärajan olisi noudatettava myös ICESin ns. neuvontasääntöä, jonka mukaan kutukannan biomassan tai runsauden ollessa heikko F on määrä laskea arvoon, joka ei ylitä ylärajaa, joka on yhtä suuri kuin F_{MSY} -pistearvo kerrottuna kutukannan biomassalla tai runsaudella vuonna, jona suurin sallittu saalis (TAC) on määritelty, jaettuna $MSY B_{trigger}$ -arvolla. ICES käyttää näitä seikkoja ja neuvontasääntöä kalastuskuolevuudesta ja saalisvaihtoehdoista antamissaan tieteellisissä lausunnoissa.
- (18) Kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseksi F_{MSY} -arvon vaihteluväleille olisi määriteltävä yläraja normaalikäyttöä varten ja, jos kyseisen kannan tilan katsotaan olevan hyvä, yläraja tiettyjä tapauksia varten. Kalastusmahdollisuudet olisi voitava vahvistaa ylärajaan asti vain, jos se on tieteellisten lausuntojen tai tieteellisen näytön perusteella tarpeen tässä asetuksessa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi sekakalastuksessa tai jos se on tarpeen lajien sisäisen tai niiden välisen vuorovaikutuksen kannalle aiheuttaman haitan välttämiseksi tai kalastusmahdollisuuksissa esiintyvien vuotuisten vaihtelujen rajoittamiseksi.
- (19) Asianomaisen neuvoa-antavan toimikunnan olisi voitava suositella komissiolle kalastuksenhoitoon sovellettavaa lähestymistapaa, jolla pyritään rajoittamaan jonkin tässä asetuksessa luetellun kannan kalastusmahdollisuuksissa esiintyviä vuotuisia vaihteluja. Neuvoston olisi voitava ottaa tällaisia suosituksia huomioon vahvistaessaan kalastusmahdollisuuksia, edellyttäen että suositukset ovat suunnitelmassa asetettujen tavoitteiden ja suojatoimenpiteiden mukaisia.
- (20) Niiden kantojen osalta, joille kestävan enimmäistuoton tavoitteet ovat saatavilla, ja suojatoimenpiteiden soveltamista varten on tarpeen vahvistaa säilyttämisen viitearvot, jotka ilmaistaan kalakantojen osalta kutukannan biomassan trigger-tasoina ja keisarihummerin osalta runsauden trigger-tasoina.

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁽¹¹⁾ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

- (21) Olisi säädettävä asianmukaisista suojatoimenpiteistä siltä varalta, että kannan koko laskee näitä tasoja pienemmäksi. Suojatoimenpiteisiin olisi sisällyttävä kalastusmahdollisuuksien vähentäminen ja erityisiä säilyttämistoimenpiteitä, kun korjaavat toimet ovat tieteellisten lausuntojen mukaan tarpeen. Näitä toimenpiteitä olisi täydennettävä kaikilla muilla asianmukaisilla toimenpiteillä, kuten asetuksen (EU) N:o 1380/2013 12 artiklan mukaisilla komission toimenpiteillä tai kyseisen asetuksen 13 artiklan mukaisilla jäsenvaltioiden toimenpiteillä.
- (22) Keisarihummeria neljällä erityisellä kalastuksenhoitoalueella koskevat suurimmat sallitut saaliit olisi voitava vahvistaa kutakin toiminnallista yksikköä varten määritettyjen saalisrajoitusten ja kunkin kalastuksenhoitoalueen toiminnallisten yksiköiden ulkopuolisten tilastoruutujen summaksi. Tämän ei kuitenkaan olisi suljettava pois toimenpiteitä tiettyjen toiminnallisten yksiköiden suojelemiseksi.
- (23) Alueellisen lähestymistavan soveltamiseksi meren elollisten luonnonvarojen säilyttämiseen ja hyödyntämiseen on aiheellista säätää mahdollisuudesta toteuttaa teknisiä toimenpiteitä läntisillä vesialueilla kaikkien kantojen osalta.
- (24) Merianturan pyyntiponnistuksen rajoittamisjärjestelmä Englannin kanaalin länsiosassa on osoittautunut tehokkaaksi hoitotoimeksi, jolla täydennetään kalastusmahdollisuuksien vahvistamista. Tällainen pyyntiponnistuksen rajoitus olisi sen vuoksi säilytettävä suunnitelman puitteissa.
- (25) Jos virkistyskalastuksen aiheuttamalla kalastuskuolevuudella on merkittävä vaikutus kestävän enimmäistuoton mukaisesti hoidettavaan kantaan, neuvoston olisi voitava asettaa syrjimättömiä rajoituksia virkistyskalastajille. Tällaisia rajoituksia asettaessaan neuvoston olisi sovellettava avoimia ja objektiivisia perusteita. Jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa toteutettava tarvittavat ja oikeasuhteiset toimenpiteet seuranta- ja tietojenkeruuta varten, jotta virkistyskalastuksen tosiasiallisia saalistasoja voitaisiin arvioida luotettavasti.
- (26) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa säädetyn purkamisvelvoitteen noudattamiseksi suunnitelmassa olisi määrättävä ylimääräisistä hoitotoimenpiteistä, jotka olisi täsmennettävä kyseisen asetuksen 18 artiklan mukaisesti.
- (27) Jäsenvaltioiden, joilla on välitön kalastuksenhoitoetu, yhteisten suositusten toimittamiselle olisi vahvistettava määräaika asetuksen (EU) N:o 1380/2013 mukaisesti.
- (28) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti olisi vahvistettava säännökset, joiden nojalla komissio voi määrääjoin arvioida tämän asetuksen asianmukaista ja tosiasiallista soveltamista tieteellisten lausuntojen perusteella. Suunnitelmaa olisi arvioitava viimeistään 27 päivänä maaliskuuta 2024 ja sen jälkeen viiden vuoden välein. Tämä ajanjakso mahdollistaa purkamisvelvoitteen täysimääräisen täytäntöönpanon ja alueellistettujen toimenpiteiden hyväksymisen, täytäntöönpanon ja vaikutusten näkymisen kannoissa ja kalastuksessa. Se on myös tieteellisten elinten vaatima vähimmäisjakso.
- (29) Teknisen ja tieteellisen kehityksen huomioon ottamiseksi oikea-aikaisesti ja oikeasuhteisesti sekä tiettyjen toimenpiteiden joustavuuden varmistamiseksi ja kehittymisen sallimiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän asetuksen muuttamista tai täydentämistä niiden mukautusten osalta, jotka koskevat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia kalakantoja niiden maantieteellisen jakautumisen muutoksen johdosta, korjaavien toimenpiteiden, purkamisvelvoitteen täytäntöönpanon osalta ja asianomaisten jäsenvaltioiden laivastojen kokonaiskapasiteetin rajoja. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa⁽¹²⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (30) Oikeusvarmuuden takaamiseksi on aiheellista selvittää, että suunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi hyväksytyt väliaikaista lopettamista koskevia toimenpiteitä voidaan pitää tukikelpoisina Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 508/2014⁽¹³⁾ nojalla.

⁽¹²⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 508/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan meri- ja kalatalousrahosta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta (EUVL L 149, 20.5.2014, s. 1).

- (31) Soveltamalla F_{MSY} -arvon vaihteluväleihin ja säilyttämisen viitearvoihin dynaamisia viittauksia varmistetaan, etteivät nämä kalastusmahdollisuuksien vahvistamisessa välttämättömät parametrit vanhene ja että neuvosto pystyy aina käyttämään parhaita käytettävissä olevia tieteellisiä lausuntoja. Lähestymistapaa, jolla tuotetaan dynaamisia viittauksia parhaisiin käytettävissä oleviin tieteellisiin lausuntoihin, olisi noudatettava myös kantojen hoidossa Itämerellä. Olisi myös täsmennettävä, että purkamisvelvoitetta ei sovelleta virkistyskalastukseen Itämeren kalastusta koskevan monivuotisen suunnitelman kattamilla alueilla. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/1139 ⁽¹⁴⁾ olisi sen vuoksi muutettava.
- (32) Keisarihummerin säilyttämisen vähimmäisviitekoko Skagerrakissa ja Kattegatissa olisi tarkistettava. Olisi myös täsmennettävä, että purkamisvelvoitetta ei sovelleta virkistyskalastukseen Pohjanmeren kalastusta koskevan monivuotisen suunnitelman kattamilla alueilla. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/973 ⁽¹⁵⁾ olisi sen vuoksi muutettava.
- (33) Neuvoston asetukset (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007 ja (EY) N:o 1300/2008 olisi kumottava.
- (34) Ennen suunnitelman viimeistelyä arvioitiin sen todennäköiset taloudelliset ja yhteiskunnalliset vaikutukset asetuksen (EU) N:o 1380/2013 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan monivuotinen suunnitelma, jäljempänä 'suunnitelma', jäljempänä luetelluille pohjakalakannoille, myös syvänmeren kannoille, läntisillä vesialueilla ja, jos kyseiset kannat ulottuvat läntisten vesialueiden ulkopuolisille alueille, myös läntisten vesialueiden lähivesialueilla ja kyseisiä kantoja hyödyntävälle kalastukselle:

- 1) mustahuotrakala (*Aphanopus carbo*) ICES-suuralueilla 1, 2, 4, 6–8, 10 ja 14 ja -alueilla 3a, 5a, 5b, 9a ja 12b;
- 2) lestikala (*Coryphaenoides rupestris*) ICES-suuralueilla 6 ja 7 ja -alueella 5b;
- 3) meribassi (*Dicentrarchus labrax*) ICES-alueilla 4b, 4c, 7a, 7d–h, 8a ja 8b;
- 4) meribassi (*Dicentrarchus labrax*) ICES-alueilla 6a, 7b ja 7j;
- 5) meribassi (*Dicentrarchus labrax*) ICES-alueilla 8c ja 9a;
- 6) turska (*Gadus morhua*) ICES-alueella 7a;
- 7) turska (*Gadus morhua*) ICES-alueilla 7e–k;
- 8) lasikampelat (*Lepidorhombus* spp.) ICES-alueilla 4a ja 6a;
- 9) lasikampelat (*Lepidorhombus* spp.) ICES-alueella 6b;
- 10) lasikampelat (*Lepidorhombus* spp.) ICES-alueilla 7b–k, 8a, 8b ja 8d;
- 11) lasikampelat (*Lepidorhombus* spp.) ICES-alueilla 8c ja 9a;
- 12) merikrotit (*Lophiidae*) ICES-alueilla 7b–k, 8a, 8b ja 8d;
- 13) merikrotit (*Lophiidae*) ICES-alueilla 8c ja 9a;
- 14) kolja (*Melanogrammus aeglefinus*) ICES-alueella 6b;
- 15) kolja (*Melanogrammus aeglefinus*) ICES-alueella 7a;
- 16) kolja (*Melanogrammus aeglefinus*) ICES-alueilla 7b–k;
- 17) valkoturska (*Merlangius merlangus*) ICES-alueilla 7b, 7c ja 7e–k;

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/1139, annettu 6 päivänä heinäkuuta 2016, Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2187/2005 muuttamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1098/2007 kumoamisesta (EUVL L 191, 15.7.2016, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/973, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2018, Pohjanmeren pohjakalakantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevan monivuotisen suunnitelman vahvistamisesta, purkamisvelvoitteen täytäntöönpanoa Pohjanmerellä koskevien yksityiskohtien erittelemisestä sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 676/2007 ja (EY) N:o 1342/2008 kumoamisesta (EUVL L 179, 16.7.2018, s. 1).

- 18) valkoturska (*Merlangius merlangus*) ICES-suuralueella 8 ja -alueella 9a;
- 19) kummeliturska (*Merluccius merluccius*) ICES-suuralueilla 4, 6 ja 7 ja -alueilla 3a, 8a, 8b ja 8d;
- 20) kummeliturska (*Merluccius merluccius*) ICES-alueilla 8c ja 9a;
- 21) tylppäpyrstömolva (*Molva dypterygia*) ICES-suuralueilla 6 ja 7 ja -alueella 5b;
- 22) keisarihummeri (*Nephrops norvegicus*) toiminnallisen yksikön mukaan ICES-suuralueella 6 ja -alueella 5b:
 - North Minchin alueella (FU 11);
 - South Minchin alueella (FU 12);
 - Firth of Clyden alueella (FU 13);
 - alueella 6a toiminnallisten yksiköiden ulkopuolella (Skotlannin länsipuolinen alue);
- 23) keisarihummeri (*Nephrops norvegicus*) toiminnallisen yksikön mukaan ICES-suuralueella 7:
 - itäisellä Irlanninmerellä (FU 14);
 - läntisellä Irlanninmerellä (FU 15);
 - Porcupinematalikolla (FU 16);
 - Aran Groundsin alueella (FU 17);
 - Irlanninmerellä (FU 19);
 - Kelttienmerellä (FU 20–21);
 - Bristolin kanaalissa (FU 22);
 - toiminnallisten yksiköiden ulkopuolella (eteläinen Kelttienmeri, Irlannin lounaispuolinen alue);
- 24) keisarihummeri (*Nephrops norvegicus*) toiminnallisen yksikön mukaan ICES-alueilla 8a, 8b, 8d ja 8e:
 - pohjoisella ja keskisellä Biskajanlahdella (FU 23–24);
- 25) keisarihummeri (*Nephrops norvegicus*) toiminnallisen yksikön mukaan ICES-suuralueilla 9 ja 10 ja CECAF-alueella 34.1.1:
 - Iberian niemimaan Atlantin puoleisilla itäisillä vesialueilla, läntisen Galician alueella ja Pohjois-Portugalin alueella (FU 26–27);
 - Iberian niemimaan Atlantin puoleisilla itäisillä vesialueilla ja Luoteis- ja Etelä-Portugalin alueella (FU 28–29);
 - Iberian niemimaan Atlantin puoleisilla itäisillä vesialueilla ja Cádizin lahdella (FU 30);
- 26) pilkkupagelli (*Pagellus bogaraveo*) ICES-suuralueella 9;
- 27) punakampela (*Pleuronectes platessa*) ICES-alueella 7d;
- 28) punakampela (*Pleuronectes platessa*) ICES-alueella 7e;
- 29) lyyraturska (*Pollachius pollachius*) ICES-suuralueilla 6 ja 7;
- 30) meriantura (*Solea solea*) ICES-suuralueilla 5, 12 ja 14 ja -alueella 6b;
- 31) meriantura (*Solea solea*) ICES-alueella 7d;
- 32) meriantura (*Solea solea*) ICES-alueella 7e;
- 33) meriantura (*Solea solea*) ICES-alueilla 7f ja 7 g;
- 34) meriantura (*Solea solea*) ICES-alueilla 7h, 7j ja 7k;
- 35) meriantura (*Solea solea*) ICES-alueilla 8a ja 8b;
- 36) meriantura (*Solea solea*) ICES-alueilla 8c ja 9a.

Jos tieteelliset lausunnot, erityisesti ICESin tai vastaavan unionin tasolla tai kansainvälisellä tasolla tunnustetun riippumattoman tieteellisen elimen lausunnot, osoittavat, että tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa lueteltujen kantojen maantieteellisessä jakautumisessa on tapahtunut muutos, komissio voi antaa 18 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tätä asetusta mukauttamalla tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittuja alueita kyseisen muutoksen huomioon ottamiseksi. Tällaisilla mukautuksilla ei laajenneta kantojen alueita unionin vesiin kuuluvien ICES-suuralueiden 4–10 ja CECAF-alueiden 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2.0 ulkopuolelle.

2. Jos komissio katsoo tieteellisten lausuntojen perusteella, että 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa esitettyä kantojen luetteloa olisi muutettava, komissio voi tehdä ehdotuksen kyseisen luettelon muuttamiseksi.
3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin lähivesialueisiin sovelletaan ainoastaan tämän asetuksen 4 ja 7 artiklaa sekä 8 artiklan mukaisia kalastusmahdollisuuksiin liittyviä toimenpiteitä.
4. Tätä asetusta sovelletaan myös läntisillä vesialueilla pyydettyihin sivusaaliisiin, joita saadaan kalastettaessa 1 kohdassa lueteltuja kantoja. Jos kuitenkin näitä kantoja koskevista F_{MSY} -arvon vaihteluväleistä ja biomassaan liittyvistä suojatoimenpiteistä on säädetty muissa unionin säädöksissä, joissa vahvistetaan monivuotisia suunnitelmia, sovelletaan kyseisiä vaihteluvälejä ja suojatoimenpiteitä.
5. Tässä asetuksessa eritellään myös yksityiskohdat purkamisvelvoitteen panemiseksi täytäntöön läntisiin vesialueisiin kuuluvilla unionin vesillä kaikkien niiden lajien kantojen osalta, joihin sovelletaan purkamisvelvoitetta asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan mukaisesti.
6. Tässä asetuksessa säädetään läntisillä vesialueilla kaikkiin kantoihin sovellettavista teknisistä toimenpiteistä, jotka esitetään 9 artiklassa.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 4 artiklassa, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 ⁽¹⁶⁾ 4 artiklassa ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/98 ⁽¹⁷⁾ 3 artiklassa vahvistettujen määritelmien lisäksi seuraavia määritelmiä:

- 1) 'läntisillä vesialueilla' tarkoitetaan luoteisia vesialueita (ICES-suuralueet 5 (lukuun ottamatta aluetta 5a ja alueesta 5b ainoastaan unionin vedet), 6 ja 7) ja lounaisia vesialueita (ICES-suuralueet 8, 9 ja 10 (Azoreita ympäröivät vesialueet) sekä CECAF-alueet 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2.0 (Madeiraa ja Kanariansaaria ympäröivät vesialueet));
- 2) ' F_{MSY} -arvon vaihteluvälillä' tarkoitetaan parhaissa käytettävissä olevissa tieteellisissä lausunnoissa ja erityisesti ICESin tai vastaavan unionin tasolla tai kansainvälisellä tasolla tunnustetun riippumattoman tieteellisen elimen tieteellisissä lausunnoissa esitettyä arvojen vaihteluväliä, jonka sisällä kaikki kalastuskuolevuustasot johtavat kestäväan enimmäistuottoon (MSY) pitkällä aikavälillä kalastuskäytäntö huomioon ottaen ja nykyisissä keskimääräisissä ympäristöolosuhteissa vaikuttamatta merkittävästi asianomaisen kannan lisääntymisprosessiin. Vaihteluväli johdetaan niin, että siitä aiheutuu pitkän aikavälin tuottoon enintään viiden prosentin vähennys kestäväan enimmäistuottoon verrattuna. Sen yläraja asetetaan niin, että todennäköisyys kannan alenemisesta kutukannan biomassan rajaviitearvoa (B_{lim}) pienemmäksi on enintään viisi prosenttia;
- 3) ' $MSY F_{lower}$ -arvolla' tarkoitetaan F_{MSY} -arvon vaihteluvälin alinta arvoa;
- 4) ' $MSY F_{upper}$ -arvolla' tarkoitetaan F_{MSY} -arvon vaihteluvälin ylintä arvoa;
- 5) ' F_{MSY} -pistearvolla' tarkoitetaan arviota kalastuskuolevuusarvosta, joka kalastuskäytäntö huomioon ottaen ja nykyisissä keskimääräisissä ympäristöolosuhteissa tuottaa enimmäistuoton pitkällä aikavälillä;
- 6) ' F_{MSY} -arvon alemmalla vaihteluvälillä' tarkoitetaan vaihteluväliä, joka käsittää arvot $MSY F_{lower}$ -arvosta F_{MSY} -pistearvoon;
- 7) ' F_{MSY} -arvon ylemmällä vaihteluvälillä' tarkoitetaan vaihteluväliä, joka käsittää arvot F_{MSY} -pistearvosta $MSY F_{upper}$ -arvoon;
- 8) ' B_{lim} -arvolla' tarkoitetaan parhaissa käytettävissä olevissa tieteellisissä lausunnoissa ja erityisesti ICESin tai vastaavan unionin tasolla tai kansainvälisellä tasolla tunnustetun riippumattoman tieteellisen elimen tieteellisissä lausunnoissa esitettyä kutukannan biomassan viitearvoa, jonka alittuessa lisääntymiskyky saattaa alentua;
- 9) ' $MSY B_{trigger}$ -arvolla' tarkoitetaan parhaissa käytettävissä olevissa tieteellisissä lausunnoissa ja erityisesti ICESin tai vastaavan unionin tasolla tai kansainvälisellä tasolla tunnustetun riippumattoman tieteellisen elimen tieteellisissä lausunnoissa esitettyä kutukannan biomassan tai keisarihummerin tapauksessa runsauden viitearvoa, jonka alittuessa olisi toteutettava erityisiä ja asianmukaisia hoitotoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että hyödyntämisasteet yhdistettyinä luontaisiin vaihteluihin johtavat kantojen elpymiseen sellaisia tasoja suuremmiksi, joilla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto pitkällä aikavälillä.

⁽¹⁶⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009 annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, unionin valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 850/98, annettu 30 päivänä maaliskuuta 1998, kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla (EYVL L 125, 27.4.1998, s. 1).

II LUKU

PÄÄMÄÄRÄT

3 artikla

Päämäärät

1. Suunnitelmalla edistetään asetuksen (EU) N:o 1380/2013 2 artiklassa lueteltujen yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamista, erityisesti soveltamalla ennalta varautuvaa lähestymistapaa kalastuksenhoitoon, ja sillä pyritään varmistamaan, että meren elollisia luonnonvaroja hyödynnetään siten, että pyydettyjen lajien kannat palautetaan sellaisia tasoja suuremmiksi, joilla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto, ja pidetään tällaisilla tasoilla.
2. Suunnitelmalla edistetään saaliiden poisheittämisen lopettamista välttämällä ja vähentämällä mahdollisimman pitkälti tahattomia saaliita ja edistetään asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklassa säädetyn purkamisvelvoitteen täytäntöönpanoa tämän asetuksen soveltamisalaa kuuluvien saalisrajoitusten alaisten lajien osalta.
3. Suunnitelmassa sovelletaan ekosysteemilähtöistä lähestymistapaa kalastuksenhoitoon sen varmistamiseksi, että kalastustoiminnan kielteiset vaikutukset meriekosysteemiin voidaan minimoida. Sen on oltava johdonmukainen unionin ympäristölainsäädännön kanssa, erityisesti direktiivin 2008/56/EY 1 artiklan 1 kohdassa säädetyn, ympäristön hyvän tilan saavuttamista vuoteen 2020 mennessä koskevan tavoitteen kanssa.
4. Suunnitelmalla pyritään erityisesti
 - a) varmistamaan, että direktiivin 2008/56/EY liitteessä I esitetyssä kuvaajassa 3 kuvatut olosuhteet toteutuvat;
 - b) edistämään muiden direktiivin 2008/56/EY liitteessä I esitettyjen asiaankuuluvien kuvaajien toteutumista suhteessa siihen, missä määrin kalastus vaikuttaa niiden toteutumiseen; ja
 - c) edistämään direktiivin 2009/147/EY 4 ja 5 artiklassa ja direktiivin 92/43/EY 6 ja 12 artiklassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamista erityisesti haavoittuviin elinympäristöihin ja suojeltuihin lajeihin kohdistuvien kalastustoiminnan kielteisten vaikutusten minimoimiseksi.
5. Suunnitelman mukaiset toimenpiteet on toteutettava parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten lausuntojen mukaisesti. Jos tiedot ovat riittämättömiä, on pyrittävä asiaankuuluvien kantojen vastaavaan säilyttämisasteeseen.

III LUKU

TAVOITTEET

4 artikla

Tavoitteet

1. Edellä 2 artiklassa määritettyjä F_{MSY} -arvon vaihteluvälejä noudattava kalastuskuolevuuden tavoite on saavutettava mahdollisimman pian ja asteittain viimeistään vuonna 2020 1 artiklan 1 kohdassa lueteltujen kantojen osalta ja pidettävä sen jälkeen F_{MSY} -arvon vaihteluväleissä tämän artiklan mukaisesti.
2. Suunnitelmaan perustuvat F_{MSY} -arvon vaihteluvälit pyydetään erityisesti ICESiltä tai vastaavalta unionin tasolla tai kansainvälisellä tasolla tunnustetulta riippumattomalta tieteelliseltä elimeltä.
3. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 4 kohdan mukaisesti silloin, kun neuvosto määrittelee kannalle kalastusmahdollisuudet, se vahvistaa ne sillä hetkellä asianomaisen kannan osalta käytettävissä olevan F_{MSY} -arvon alemman vaihteluvälin sisällä.
4. Sen estämättä, mitä 1 ja 3 kohdassa säädetään, kalastusmahdollisuudet kannalle voidaan vahvistaa F_{MSY} -arvon vaihteluvälejä alemmille tasoille.
5. Sen estämättä, mitä 3 ja 4 kohdassa säädetään, kalastusmahdollisuudet kannalle voidaan määritellä sillä hetkellä asianomaisen kannan osalta käytettävissä olevien F_{MSY} -arvon ylemmän vaihteluvälin arvojen mukaisesti, edellyttäen että 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kannan tila on $MSY B_{trigger}$ -arvoa suurempi,
 - a) jos se on tieteellisten lausuntojen tai tieteellisen näytön perusteella tarpeen 3 artiklassa säädettyjen päämäärien saavuttamiseksi sekakalastuksessa;
 - b) jos se on tieteellisten lausuntojen tai tieteellisen näytön perusteella tarpeen lajien sisäisen tai niiden välisen vuorovaikutuksen kannalle aiheuttaman vakavan haitan välttämiseksi; tai
 - c) kalastusmahdollisuuksissa peräkkäisinä vuosina esiintyvien vaihtelujen rajoittamiseksi enintään 20 prosenttiin.

6. Jos F_{MSY} -arvon vaihteluvälejä ei voida määrittää jonkin 1 artiklan 1 kohdassa luetellun kannan osalta, koska tieteellisiä tietoja ei ole riittävästi, asianomaista kantaa hoidetaan 5 artiklan mukaisesti, kunnes F_{MSY} -arvon vaihteluvälit ovat käytettävissä tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.

7. Kalastusmahdollisuudet on joka tapauksessa määriteltävä siten, että varmistetaan, että todennäköisyys kutukannan biomassan alenemisesta pienemmäksi kuin B_{lim} on alle viisi prosenttia.

5 artikla

Sivusaaliskantojen hoito

1. Edellä 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja kantoja koskevat hoitotoimenpiteet, mukaan lukien tapauksen mukaan kalastusmahdollisuudet, on vahvistettava ottaen huomioon parhaat käytettävissä olevat tieteelliset lausunnot, ja niiden on oltava 3 artiklassa säädettyjen päämäärien mukaisia.

2. Kun riittäviä tieteellisiä tietoja ei ole käytettävissä, 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja kantoja hoidetaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 4 artiklan 1 kohdan 8 alakohdassa määriteltyä kalastuksenhoidon ennalta varautuvaa lähestymistapaa noudattaen ja tämän asetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

3. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti tämän asetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen kantojen sekakalastuksen hoidossa on otettava huomioon vaikeus kalastaa kaikkia kantoja samanaikaisesti kestävää enimmäistuottoa noudattaen, erityisesti tilanteissa, joissa tämä johtaa kalastuksen kieltämiseen ennenaikaisesti.

6 artikla

Kannan kalastusmahdollisuuksien vaihtelujen rajoittaminen

Asianomainen neuvoa-antava toimikunta voi suositaa komissiolle kalastuksenhoidossa sovellettavaa lähestymistapaa, jolla pyritään rajoittamaan jonkin 1 artiklan 1 kohdassa luetellun kannan kalastusmahdollisuuksissa esiintyviä vuotuisia vaihteluja.

Neuvosto voi ottaa tällaiset suositukset huomioon vahvistaessaan kalastusmahdollisuuksia, edellyttäen että kalastusmahdollisuudet ovat 4 ja 8 artiklan mukaisia.

IV LUKU

SUOJATOIMENPITEET

7 artikla

Säilyttämisen viitearvot

Edellä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kantojen täyden lisääntymiskyvyn turvaamiseksi erityisesti ICESiltä tai vastaavalta unionin tasolla tai kansainvälisellä tasolla tunnustetulta riippumattomalta tieteelliseltä elimeltä pyydetään suunnitelman perusteella seuraavat säilyttämisen viitearvot:

a) $MSY B_{trigger}$ -arvo 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille kannoille;

b) B_{lim} -arvo 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille kannoille.

8 artikla

Suojatoimenpiteet

1. Jos tieteelliset lausunnot osoittavat, että tietynä vuonna jonkin 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kannan kutukannan biomassa ja keisarihummerikantojen tapauksessa runsaus ovat $MSY B_{trigger}$ -arvoa pienempiä, on toteutettava kaikki asianmukaiset korjaavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseinen kanta tai toiminnallinen yksikkö palautetaan nopeasti sellaista tasoa suuremmaksi, jolla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto. Erityisesti ja sen estämättä, mitä 4 artiklan 3 kohdassa säädetään, kalastusmahdollisuudet on vahvistettava tasolle, jotka vastaavat F_{MSY} -arvon ylemmän vaihteluvälin alapuolelle laskettua kalastuskuolevuutta, kun otetaan huomioon biomassan vähentyminen.

2. Jos tieteelliset lausunnot osoittavat, että jonkin 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kannan kutukannan biomassa ja keisarihummerikantojen tapauksessa runsaus ovat B_{lim} -arvoa pienempiä, on toteutettava korjaavia lisätoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että kyseinen kanta tai toiminnallinen yksikkö palautetaan nopeasti sellaista tasoa suuremmaksi, jolla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto. Näihin korjaaviin toimenpiteisiin voivat kuulua erityisesti ja sen estämättä, mitä 4 artiklan 3 kohdassa säädetään, asianomaista kantaa tai toiminnallista yksikköä koskevan kohdennetun kalastuksen keskeyttäminen sekä kalastusmahdollisuuksien asianmukainen vähentäminen.

3. Tässä artiklassa tarkoitettuihin korjaaviin toimenpiteisiin voi kuulua
 - a) asetuksen (EU) N:o 1380/2013 12 ja 13 artiklan mukaisia kiireellisiä toimenpiteitä;
 - b) tämän asetuksen 9 artiklan mukaisia toimenpiteitä.
4. Tässä artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä valittaessa on otettava huomioon sen tilanteen luonne, vakavuus, kesto ja toistuvuus, jossa kutukannan biomassassa ja keisarihummerekantojen tapauksessa runsaus ovat 7 artiklassa tarkoitettuja tasoja pienempiä.

V LUKU

TEKNISET TOIMENPITEET

9 artikla

Tekniset toimenpiteet

1. Siirretään komissiolle valta antaa tämän asetuksen 18 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta seuraavien teknisten toimenpiteiden osalta:
 - a) pyydysten ominaisuuksien eritelmät ja pyydysten käyttöä koskevat säännöt valikoivuuden varmistamiseksi tai parantamiseksi, tahattomien saaliiden vähentämiseksi tai ekosysteemiin kohdistuvien kielteisten vaikutusten minimoimiseksi;
 - b) pyydysten muutosten tai lisälaitteiden eritelmät valikoivuuden varmistamiseksi tai parantamiseksi, tahattomien saaliiden vähentämiseksi tai ekosysteemiin kohdistuvien kielteisten vaikutusten minimoimiseksi;
 - c) tiettyjen pyydysten käytön ja kalastustoiminnan rajoittaminen tai kieltäminen tietyillä alueilla tai tiettyinä aikoina kutevien kalojen, säilyttämisen vähimmäisviitekokoja pienempien kalojen tai muiden kalalajien kuin kohdelajien suojelemiseksi taikka ekosysteemiin kohdistuvien kielteisten vaikutusten minimoimiseksi; ja
 - d) säilyttämisen vähimmäisviitekokoja vahvistaminen kaikkien tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien kantojen osalta nuorten meren eliöiden suojelun varmistamiseksi.
2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä on edistettävä 3 artiklassa säädettyjen päämäärien saavuttamista.

VI LUKU

KALASTUSMAHDOLLISUUDET

10 artikla

Kalastusmahdollisuudet

1. Jakaessaan käytettävissään olevia kalastusmahdollisuuksia asetuksen (EU) N:o 1380/2013 17 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on otettava huomioon sekakalastukseen osallistuvien alusten todennäköinen saaliskestävyys.
2. Jäsenvaltiot voivat asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 8 kohdan mukaisesti vaihtaa keskenään kaikki niille jaetut kalastusmahdollisuudet tai osan niistä ilmoitettuaan asiasta komissiolle.
3. Keisarihummerekantojen suurin sallittu saalis läntisillä vesialueilla voidaan vahvistaa kalastuksenhoitoalueille, jotka vastaavat kutakin 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan 22–25 alakohdassa määritellyistä alueista, sanotun kuitenkin rajoittamatta 8 artiklan soveltamista. Tällaisissa tapauksissa kalastuksenhoitoalueen suurin sallittu saalis voi olla kyseisten toiminnallisten yksiköiden saalisrajoitusten ja toiminnallisten yksiköiden ulkopuolisten tilastoruutujen saalisrajoitusten summa.

11 artikla

Virkistyskalastus

1. Jos tieteelliset lausunnot osoittavat, että virkistyskalastuksella on merkittävä vaikutus jonkin 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kannan kalastuskuolevuuteen, neuvosto voi asettaa syrjimättömiä rajoituksia virkistyskalastajille.
2. Asettaessaan 1 kohdassa tarkoitettuja rajoituksia neuvosto soveltaa avoimia ja objektiivisia perusteita, joihin kuuluvat ympäristöperusteet sekä sosiaaliset ja taloudelliset perusteet. Käytettäviin perusteisiin voivat kuulua erityisesti virkistyskalastuksen ympäristövaikutukset, kyseisen toiminnan yhteiskunnallinen merkitys sekä sen panos rannikko-alueiden talouteen.
3. Jäsenvaltioiden on tarpeen mukaan toteutettava tarvittavat ja oikeasuhteiset toimenpiteet seurantaan ja tietojenkeruuta varten, jotta virkistyskalastuksen tosiasiallisia saalismääriä voidaan arvioida luotettavasti.

12 artikla

Merianturan pyyntiponnistuksen rajoittaminen Englannin kanaalin länsiosassa

1. Merianturan suurimpia sallittuja saaliita Englannin kanaalin länsiosassa (ICES-alue 7e) on suunnitelman mukaisesti täydennettävä pyyntiponnistuksen rajoituksilla.
2. Vahvistaessaan kalastusmahdollisuudet neuvosto päättää vuosittain merelläolopäivien enimmäismäärästä sellaisten Englannin kanaalin länsiosassa olevien kalastusalusten osalta, jotka käyttävät vähintään 80 millimetrin silmäkoon puomitrooleja, sekä sellaisten Englannin kanaalin länsiosassa olevien alusten osalta, jotka käyttävät enintään 220 millimetrin silmäkoon seisovia verkkoja.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettua merelläolopäivien enimmäismäärää mukautetaan samassa suhteessa kuin suurimpien sallittujen saaliiden vaihtelua vastaavaa kalastuskuolevuuden tasoa.

VII LUKU

PURKAMISVELVOITTEeseen LIITTYVÄT SÄÄNNÖKSET

13 artikla

Purkamisvelvoitteeseen liittyvät säännökset läntisiin vesialueisiin kuuluvilla unionin vesillä

1. Kaikkien niiden läntisten vesialueiden lajien kantojen osalta, joihin sovelletaan purkamisvelvoitetta asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti, siirretään komissiolle valta antaa tämän asetuksen 18 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta erittelemällä kyseistä velvoitetta koskevat yksityiskohdat asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 5 kohdan a–e alakohdan mukaisesti.
2. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa säädettyä purkamisvelvoitetta ei sovelleta virkistyskalastukseen, ei myöskään silloin, kun neuvosto asettaa rajoituksia tämän asetuksen 11 artiklan nojalla.

VIII LUKU

VESIALUEILLE PÄÄSY JA LUONNONVAROJEN KÄYTTÖOIKEUS

14 artikla

Kalastusluvut ja kapasiteetin ylärajat

1. Kunkin jäsenvaltion on myönnettävä kalastusluvut jokaisen tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ICES-alueen osalta asetuksen (EY) N:o 1224/2009 7 artiklan mukaisesti niille lippunsa alla purjehtiville aluksille, jotka harjoittavat kalastustoimintaa kyseisellä alueella. Näissä kalastusluvista jäsenvaltiot voivat myös rajoittaa tällaisten tiettyä pyydystä käyttävien alusten kokonaiskapasiteettia.
2. Siirretään komissiolle valta antaa tämän asetuksen 18 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta asettamalla rajat asianomaisten jäsenvaltioiden laivastojen kokonaiskapasiteetille tämän asetuksen 3 artiklassa vahvistettujen päämäärien saavuttamisen helpottamiseksi.
3. Kunkin jäsenvaltion on laadittava ja pidettävä ajan tasalla luettelo aluksista, joilla on 1 kohdassa tarkoitettu kalastuslupa, sekä saatettava se komission ja muiden jäsenvaltioiden saataville virallisella verkkosivustollaan.

IX LUKU

YHTEISESTI TÄRKEIDEN KANTOJEN HOITO

15 artikla

Unionin ja kolmansien maiden yhteisesti tärkeiden kantojen hoidon periaatteet ja tavoitteet

1. Jos myös kolmannet maat hyödyntävät yhteisesti tärkeitä kantoja, unioni pyrkii varmistamaan kyseisten kolmansien maiden kanssa, että näitä kantoja hoidetaan kestäväällä tavalla, joka on yhdenmukainen asetuksen (EU) N:o 1380/2013 tavoitteiden ja erityisesti sen 2 artiklan 2 kohdassa säädetyn tavoitteen sekä tämän asetuksen tavoitteiden kanssa. Jos muodolliseen yhteisymmärrykseen ei päästä, unioni pyrkii kaikin tavoin saamaan aikaan yhteisiä järjestelyjä tällaisten kantojen kalastusta varten, jotta kestävä hoito olisi mahdollista, ja edistämään siten unionin toimijoiden tasapuolisia toimintaedellytyksiä.
2. Kolmansien maiden kanssa harjoitettavan kantojen yhteisen hoidon yhteydessä unioni voi vaihtaa kalastusmahdollisuuksia kolmansien maiden kanssa asetuksen (EU) N:o 1380/2013 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

X LUKU

ALUEELLISTAMINEN

16 artikla

Alueellinen yhteistyö

1. Tämän asetuksen 9 ja 13 artiklassa ja 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan 1–6 kohtaa.
2. Tämän artiklan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot, joilla on välitön kalastuksenhoitoetu luoteisilla vesialueilla, voivat toimittaa luoteisia vesialueita koskevia yhteisiä suosituksia ja jäsenvaltiot, joilla on välitön kalastuksenhoitoetu lounaisilla vesialueilla, voivat toimittaa lounaisia vesialueita koskevia yhteisiä suosituksia. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat myös toimittaa näitä kaikkia vesialueita koskevia suosituksia yhdessä. Nämä suositukset on toimitettava asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti ensimmäisen kerran 27 päivänä maaliskuuta 2020 ja sen jälkeen 12 kuukauden kuluessa suunnitelman kunkin arvioinnin esittämisestä tämän asetuksen 17 artiklan mukaisesti. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat myös toimittaa tällaisia suosituksia tarvittaessa, erityisesti tapauksissa, joissa jonkin tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan kannan tilanteessa tapahtuu äkillinen muutos, tai puuttuakseen viimeisimmissä tieteellisissä lausunnoissa yksilöityihin hätätilanteisiin. Yhteiset suositukset tiettyä kalenterivuotta koskevista toimenpiteistä on toimitettava viimeistään edeltävän vuoden 1 päivänä heinäkuuta.
3. Tämän asetuksen 9 ja 13 artiklassa ja 14 artiklan 2 kohdassa annetut valtuudet eivät rajoita komissiolle muiden unionin oikeuden määräysten ja säännösten, asetuksen (EU) N:o 1380/2013 säännökset mukaan lukien, nojalla annettujen valtuuksien soveltamista.

XI LUKU

ARVIOINTI- JA MENETTELYSÄÄNNÖKSET

17 artikla

Suunnitelman arviointi

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 27 päivänä maaliskuuta 2024 ja sen jälkeen joka viides vuosi kertomuksen suunnitelman tuloksista ja vaikutuksista tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien kantoihin ja näitä kantoja hyödyntäviin kalastuksiin, erityisesti 3 artiklassa säädettyjen päämäärien saavuttamisen osalta.

18 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 26 päivästä maaliskuuta 2019 viiden vuoden ajaksi 1 artiklan 1 kohdassa sekä 9 ja 13 artiklassa ja 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituiseksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 1 artiklan 1 kohdassa sekä 9 ja 13 artiklassa ja 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 1 artiklan 1 kohdan sekä 9 ja 13 artiklan ja 14 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

XII LUKU

EUROOPAN MERI- JA KALATALOUSRAHASTON TUKI

19 artikla

Euroopan meri- ja kalatalousrahaston tuki

Suunnitelman päämäärien saavuttamiseksi hyväksytyt väliaikaista lopettamista koskevat toimenpiteet katsotaan kalastustoiminnan väliaikaiseksi lopettamiseksi asetuksen (EU) N:o 508/2014 33 artiklan 1 kohdan a ja c alakohtaa sovellettaessa.

XIII LUKU

ASETUSTEN (EU) 2016/1139 JA (EU) 2018/973 MUUTTAMINEN

20 artikla

Asetuksen (EU) 2016/1139 muuttaminen

Muutetaan asetusta (EU) 2016/1139 seuraavasti:

1) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 4 artiklan, asetuksen (EY) N:o 1224/2009 4 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 2187/2005 2 artiklan mukaisia määritelmiä. Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 1) 'pelagisilla kannoilla' tarkoitetaan tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdan c–h alakohdassa lueteltuja kantoja tai mitä tahansa niiden yhdistelmää;
- 2) ' F_{MSY} -arvon vaihteluvälillä' tarkoitetaan parhaissa käytettävissä olevissa tieteellisissä lausunnoissa ja erityisesti ICESin tai vastaavan unionin tasolla tai kansainvälisellä tasolla tunnustetun riippumattoman tieteellisen elimen tieteellisissä lausunnoissa esitettyä arvojen vaihteluväliä, jonka sisällä kaikki kalastuskuolevuustasot johtavat kestäväan enimmäistuottoon (MSY) pitkällä aikavälillä kalastuskäytäntö huomioon ottaen ja nykyisissä keskimääräisissä ympäristöolosuhteissa vaikuttamatta merkittävästi asianomaisen kannan lisääntymisprosessiin. Vaihteluväli johdetaan niin, että siitä aiheutuu pitkän aikavälin tuottoon enintään viiden prosentin vähennys kestäväan enimmäistuottoon verrattuna. Sen yläraja asetetaan niin, että todennäköisyys kannan alenemisesta kutukannan biomassan rajaviitearvoa (B_{lim}) pienemmäksi on enintään viisi prosenttia;
- 3) ' $MSY F_{lower}$ -arvolla' tarkoitetaan F_{MSY} -arvon vaihteluvälin alinta arvoa;
- 4) ' $MSY F_{upper}$ -arvolla' tarkoitetaan F_{MSY} -arvon vaihteluvälin ylintä arvoa;
- 5) ' F_{MSY} -pistearvolla' tarkoitetaan arviota kalastuskuolevuusarvosta, joka kalastuskäytäntö huomioon ottaen ja nykyisissä keskimääräisissä ympäristöolosuhteissa tuottaa enimmäistuoton pitkällä aikavälillä;
- 6) ' F_{MSY} -arvon alemmalla vaihteluvälillä' tarkoitetaan vaihteluväliä, joka käsittää arvot $MSY F_{lower}$ -arvosta F_{MSY} -pistearvoon;
- 7) ' F_{MSY} -arvon ylemmällä vaihteluvälillä' tarkoitetaan vaihteluväliä, joka käsittää arvot F_{MSY} -pistearvosta $MSY F_{upper}$ -arvoon;
- 8) ' B_{lim} -arvolla' tarkoitetaan parhaissa käytettävissä olevissa tieteellisissä lausunnoissa ja erityisesti ICESin tai vastaavan unionin tasolla tai kansainvälisellä tasolla tunnustetun riippumattoman tieteellisen elimen tieteellisissä lausunnoissa esitettyä kutukannan biomassan viitearvoa, jonka alittuessa lisääntymiskyky saattaa alentua;
- 9) ' $MSY B_{trigger}$ -arvolla' tarkoitetaan parhaissa käytettävissä olevissa tieteellisissä lausunnoissa ja erityisesti ICESin tai vastaavan unionin tasolla tai kansainvälisellä tasolla tunnustetun riippumattoman tieteellisen elimen tieteellisissä lausunnoissa esitettyä kutukannan biomassan viitearvoa, jonka alittuessa olisi toteutettava erityisiä ja asianmukaisia hoitotoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että hyödyntämisasteet yhdistettyinä luontaisiin vaihteluihin johtavat kantojen elpymiseen sellaisia tasoja suuremmiksi, joilla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto pitkällä aikavälillä;
- 10) 'asianomaisilla jäsenvaltioilla' tarkoitetaan jäsenvaltioita, joilla on välitön kalastuksenhoitoetu, eli Tanskaa, Saksaa, Viroa, Latviaa, Liettuaa, Puolaa, Suomea ja Ruotsia.”

2) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

Tavoitteet

1. Edellä 2 artiklassa määritettyjä F_{MSY} -arvon vaihteluvälejä noudattava kalastuskuolevuuden tavoite on saavutettava mahdollisimman pian ja asteittain viimeistään vuonna 2020 1 artiklan 1 kohdassa lueteltujen kantojen osalta ja pidettävä sen jälkeen F_{MSY} -arvon vaihteluväleissä tämän artiklan mukaisesti.

2. Suunnitelmaan perustuvat F_{MSY} -arvon vaihteluvälit pyydetään erityisesti ICESiltä tai vastaavalta unionin tasolla tai kansainvälisellä tasolla tunnustetulta riippumattomalta tieteelliseltä elimeltä.
3. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 4 kohdan mukaisesti silloin, kun neuvosto määrittelee kannalle kalastusmahdollisuudet, se vahvistaa ne sillä hetkellä asianomaisen kannan osalta käytettävissä olevan F_{MSY} -arvon alemman vaihteluvälin sisällä.
4. Sen estämättä, mitä 1 ja 3 kohdassa säädetään, kalastusmahdollisuudet voidaan vahvistaa F_{MSY} -arvon vaihteluvälejä alemmille tasoille.
5. Sen estämättä, mitä 3 ja 4 kohdassa säädetään, kalastusmahdollisuudet kannalle voidaan määritellä sillä hetkellä asianomaisen kannan osalta käytettävissä olevien F_{MSY} -arvon ylemmän vaihteluvälin arvojen mukaisesti, edellyttäen että 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kannan tila on $MSY B_{trigger}$ -arvoa suurempi,
 - a) jos se on tieteellisten lausuntojen tai tieteellisen näytön perusteella tarpeen 3 artiklassa säädettyjen päämäärien saavuttamiseksi sekakalastuksessa;
 - b) jos se on tieteellisten lausuntojen tai tieteellisen näytön perusteella tarpeen lajin sisäisen tai niiden välisen vuorovaikutuksen kannalle aiheuttaman vakavan haitan välttämiseksi; tai
 - c) kalastusmahdollisuuksissa peräkkäisinä vuosina esiintyvien vaihtelujen rajoittamiseksi enintään 20 prosenttiin.
6. Kalastusmahdollisuudet on joka tapauksessa määriteltävä siten, että varmistetaan, että todennäköisyys kutukannan biomassan alenemisesta pienemmäksi kuin B_{lim} on alle viisi prosenttia.”

3) Lisätään III luvun 4 artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

”4 a artikla

Säilyttämisen viitearvot

Edellä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kantojen täyden lisääntymiskyvyn turvaamiseksi erityisesti ICESiltä tai vastaavalta unionin tasolla tai kansainvälisellä tasolla tunnustetulta riippumattomalta tieteelliseltä elimeltä pyydetään suunnitelman perusteella seuraavat säilyttämisen viitearvot:

- a) $MSY B_{trigger}$ -arvo 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille kannoille;
- b) B_{lim} -arvo 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille kannoille.”

4) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

”5 artikla

Suojatoimenpiteet

1. Jos tieteelliset lausunnot osoittavat, että tietyssä vuonna jonkin 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kannan kutukannan biomassassa on $MSY B_{trigger}$ -arvoa pienempi, on toteutettava kaikki asianmukaiset korjaavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseinen kanta palautetaan nopeasti sellaista tasoa suuremmaksi, jolla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto. Erityisesti ja sen estämättä, mitä 4 artiklan 3 kohdassa säädetään, kalastusmahdollisuudet on vahvistettava tasoille, jotka vastaavat F_{MSY} -arvon ylemmän vaihteluvälin alapuolelle laskettua kalastuskuolevuutta, kun otetaan huomioon biomassan vähentyminen.

2. Jos tieteelliset lausunnot osoittavat, että jonkin 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kannan kutukannan biomassassa on B_{lim} -arvoa pienempi, on toteutettava korjaavia lisätoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että kyseinen kanta palautetaan nopeasti sellaista tasoa suuremmaksi, jolla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto. Näihin korjaaviin toimenpiteisiin voivat kuulua erityisesti ja sen estämättä, mitä 4 artiklan 3 kohdassa säädetään, asianomaista kantaa koskevan kohdennetun kalastuksen keskeyttäminen sekä kalastusmahdollisuuksien asianmukainen vähentäminen.

3. Tässä artiklassa tarkoitettuihin korjaaviin toimenpiteisiin voi kuulua

- a) asetuksen (EU) N:o 1380/2013 12 ja 13 artiklan mukaisia kiireellisiä toimenpiteitä;
- b) tämän asetuksen 7 ja 8 artiklan mukaisia toimenpiteitä.

4. Tässä artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä valittaessa on otettava huomioon sen tilanteen luonne, vakavuus, kesto ja toistuvuus, jossa kutukannan biomassassa on 4 a artiklassa tarkoitettuja tasoja pienempi.”

5) Lisätään 7 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa säädettyä purkamisvelvoitetta ei sovelleta virkistyskalastukseen, ei myöskään silloin, kun neuvosto asettaa rajoituksia virkistyskalastajille.”

6) Poistetaan liitteet I ja II.

21 artikla

Asetuksen (EU) 2018/973 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) 2018/973 seuraavasti:

1) Lisätään 9 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 850/98 liitteessä XII säädetään, keisarihummerin (*Nephrops norvegicus*) säilyttämisen vähimmäisviitekooksi ICES-alueella 3a vahvistetaan 105 millimetriä.

Tätä kohtaa sovelletaan siihen päivään saakka, jona asetuksen (EY) N:o 850/98 liitteen XII soveltaminen lakkaa.”

2) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

”11 artikla

Purkamisvelvoitteeseen liittyvät säännökset Pohjanmereen kuuluvilla unionin vesillä

1. Kaikkien niiden Pohjanmeren lajien kantojen osalta, joihin sovelletaan purkamisvelvoitetta asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti, siirretään komissiolle valta antaa tämän asetuksen 16 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta erittelemällä kyseistä velvoitetta koskevat yksityiskohdat asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 5 kohdan a–e alakohdan mukaisesti.

2. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa säädettyä purkamisvelvoitetta ei sovelleta virkistyskalastukseen, ei myöskään silloin, kun neuvosto asettaa rajoituksia virkistyskalastukselle tämän asetuksen 10 artiklan 4 kohdan nojalla.”

XIV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

22 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan seuraavat asetukset:

- a) asetus (EY) N:o 811/2004;
- b) asetus (EY) N:o 2166/2005;
- c) asetus (EY) N:o 388/2006;
- d) asetus (EY) N:o 509/2007;
- e) asetus (EY) N:o 1300/2008.

2. Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen.

23 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä maaliskuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA

Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteinen lausuma

Euroopan parlamentti ja neuvosto aikovat peruuttaa valtuutukset hyväksyä teknisiä toimenpiteitä delegoiduilla säädöksillä tämän asetuksen 8 artiklan mukaisesti, kun ne hyväksyvät uuden teknisiä toimenpiteitä koskevan asetuksen, johon sisältyy valtuutus, joka kattaa samat toimenpiteet.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2019/473,**annettu 19 päivänä maaliskuuta 2019,****Euroopan kalastuksenvalvontavirastosta****(kodifikaatio)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetusta (EY) N:o 768/2005 ⁽³⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽⁴⁾. Sen vuoksi mainittu asetusta olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 ⁽⁵⁾ säädetään jäsenvaltioiden velvollisuudesta varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen tehokas valvonta, tarkastus ja täytäntöönpano ja tehdä siihen pääsemiseksi yhteistyötä toistensa ja kolmansien maiden kanssa.
- (3) Näiden velvollisuuksien täyttämiseksi jäsenvaltioiden on tarpeen koordinoita valvonta- ja tarkastustoimensa omalla maa-alueellaan, unionin vesillä ja kansainvälisillä vesillä kansainvälisen oikeuden ja erityisesti alueellisista kalastusjärjestöistä ja kolmansien maiden kanssa tehdyistä sopimuksista johtuvien unionin velvollisuuksien mukaisesti.
- (4) Mikään tarkastusjärjestelmä ei voi olla kustannustehokas, ellei siinä määrätä maalla tehtävistä tarkastuksista. Sen vuoksi maa-alueiden olisi kuuluttava yhteiskäyttösuunnitelmien piiriin.
- (5) Tällaisen valvonta- ja tarkastustoimien koordinoinnin kautta tapahtuvan yhteistyön pitäisi vaikuttaa myönteisesti elollisten vesiluonnonvarojen kestäväan hyödyntämiseen sekä turvata tähän hyödyntämiseen osallistuvalla kalatalousalalla tasavertaiset toimintaedellytykset ja vähentää siten kilpailun vääristymistä.
- (6) Kalastuksen valvonnan ja tarkastusten tehokkuuden katsotaan olevan keskeistä laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen torjumiseksi.
- (7) Rajoittamatta jäsenvaltioiden asetuksista (EU) N:o 1380/2013 johtuvia velvollisuuksia unioni tarvitsee teknis-hallinnollisen elimen järjestämään kalastuksen valvontaa ja tarkastuksia koskevaa yhteistyötä ja koordinoitua jäsenvaltioiden välillä.
- (8) Euroopan kalastuksenvalvontaviraston, jäljempänä 'virasto', olisi kyettävä tukemaan yhteisen kalastuspolitiikan valvontajärjestelmän yhdenmukaista täytäntöönpanoa, varmistamaan operatiivisen yhteistyön organisointi, antamaan jäsenvaltioille apua ja perustamaan hätäyksikkö, jos tunnustetaan jokin yhteiseen kalastuspolitiikkaan kohdistuva vakava riski. Sen olisi myös kyettävä hankkimaan tarvittavat laitteet yhteiskäyttösuunnitelmien toteuttamiseksi ja tekemään yhteistyötä EU:n yhdenmukaisen meripolitiikan täytäntöönpanossa.
- (9) On tarpeen, että virasto kykenee komission pyynnöstä avustamaan unionia ja jäsenvaltioita niiden suhteissa kolmansien maihin tai alueellisiin kalastusjärjestöihin taikka molempiin ja tekemään yhteistyötä niiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa unionin kansainvälisten velvollisuuksien puitteissa.

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. helmikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 5. maaliskuuta 2019.

⁽³⁾ Neuvoston asetusta (EY) N:o 768/2005, annettu 26 päivänä huhtikuuta 2005, Euroopan kalastuksenvalvontaviraston perustamisesta ja yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä annetun asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta (EUVL L 128, 21.5.2005, s. 1).

⁽⁴⁾ Katso liite I.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

- (10) Lisäksi on tarpeen pyrkiä soveltamaan tehokkaasti unionin tarkastusmenettelyjä. Virastosta voisi ajan mittaan tulla tieteellisen ja teknisen avun lähde kalastuksen valvonnan ja tarkastusten osalta.
- (11) Jotta päästäisiin yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteisiin eli elävien vesiluonnonvarojen kestäväan hyödyntämiseen kestäväan kehityksen puitteissa, unioni toteuttaa elävien vesiluonnonvarojen säilyttämistä, hoitoa ja hyödyntämistä koskevia toimenpiteitä.
- (12) Tällaisten toimenpiteiden moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi jäsenvaltioilla on oltava käytössään asianmukaiset valvonta- ja täytäntöönpanovälineet. Tällaisen valvonnan ja täytäntöönpanon tehostamiseksi on aiheellista, että komissio hyväksyy erityisiä valvonta- ja tarkastusohjelmia asetuksen (EU) N:o 1380/2013 47 artiklan 2 kohdassa viitatus menettelyn mukaisesti ja yhdessä asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa.
- (13) Viraston olisi toteutettava jäsenvaltioiden välisen operatiivisen yhteistyön koordinointi yhteiskäyttösuunnitelmien perusteella, joissa organisoidaan asianomaisten jäsenvaltioiden käytettävissä olevien valvonta- ja tarkastusresurssien käyttö valvonta- ja tarkastusohjelmien toteuttamiseksi. Jäsenvaltioiden suorittamat kalastuksen valvonta- ja tarkastustoimet olisi toteutettava valvonta- ja tarkastustoimia koskevia yhteisiä perusteita, prioriteetteja, viitearvoja ja menettelyitä noudattaen tällaisten ohjelmien pohjalta.
- (14) Valvonta- ja tarkastusohjelman hyväksyminen velvoittaa jäsenvaltiot asettamaan käyttöön tarpeelliset resurssit ohjelman toteuttamiseksi. On tarpeen, että jäsenvaltiot ilmoittavat virastolle viipymättä valvonta- ja tarkastusresursseista, joilla ne aikovat toteuttaa ohjelmaa. Yhteiskäyttösuunnitelmiin ei saisi sisällyttää lisävelvoitteita valvonnan, tarkastusten tai täytäntöönpanon osalta taikka tarpeellisten resurssien käyttöön asettamisen osalta.
- (15) Viraston olisi laadittava yhteiskäyttösuunnitelma vain, jos siitä määrätään työohjelmassa.
- (16) Työohjelma olisi hyväksyttävä hallintoneuvostossa, joka varmistaa, että asiasta vallitsee riittävä yhteisymmärrys myös sen osalta, että virastolle työohjelmassa määrätty tehtävät ja jäsenvaltioiden toimittamiin tietoihin perustuvat viraston käytettävissä olevat resurssit vastaavat toisiaan.
- (17) Neuvotellessaan hallintoneuvoston jäsenten ja jäsenvaltioiden kanssa pääjohtajan tärkeimpänä tehtävänä olisi varmistaa, että jäsenvaltiot ovat kunkin vuoden työohjelman tavoitteita varten asettaneet viraston käyttöön riittävät resurssit työohjelman toteuttamista varten.
- (18) Pääjohtajan olisi erityisesti laadittava tarkkoja yhteiskäyttösuunnitelmia käyttämällä jäsenvaltioiden kunkin valvonta- ja tarkastusohjelman toteuttamista varten ilmoittamia resursseja ja noudattamalla sääntöjä ja tavoitteita, jotka on määritelty erityisessä valvonta- ja tarkastusohjelmassa, johon yhteiskäyttösuunnitelma perustuu, sekä muita asiaan kuuluvia sääntöjä, kuten unionin tarkastajiin liittyviä sääntöjä.
- (19) Pääjohtajan on tässä yhteydessä tarpeen huolehtia ajoituksesta niin, että jäsenvaltioille annetaan riittävästi aikaa toimittaa operatiiviseen asiantuntemukseensa perustuvat huomautuksensa, kuitenkin siten, että viraston työohjelmaa ja tässä asetuksessa säädettyjä aikarajoituksia noudatetaan. Pääjohtajan on tarpeen ottaa huomioon asianomaisten jäsenvaltioiden edut kussakin suunnitelmassa käsiteltyjen kalastusten osalta. Yhteisten valvonta- ja tarkastustoimien tehokkaan ja oikea-aikaisen koordinoinnin varmistamiseksi on tarpeen säätää menettelystä, jolla voidaan tehdä päätös suunnitelmien hyväksymisestä silloin, kun asianomaisten jäsenvaltioiden välillä ei voida päästä sopimukseen.
- (20) Yhteiskäyttösuunnitelmien laadinta- ja hyväksymismenettelyn olisi oltava samanlainen unionin vesien ulkopuolisten alueiden kuin unionin vesienkin osalta. Suunnitelmien olisi perustuttava kansainväliseen valvonta- ja tarkastusohjelmaan, jolla pannaan täytäntöön valvontaan ja tarkastuksiin liittyviä unionia sitovia kansainvälisiä velvoitteita.
- (21) Yhteiskäyttösuunnitelmien täytäntöön panemiseksi asianomaisten jäsenvaltioiden olisi koottava yhteen ja asetettava käyttöön varaamansa valvonta- ja tarkastusresurssit. Viraston olisi arvioitava, ovatko käytettävissä olevat valvonta- ja tarkastusresurssit riittävät, ja tarvittaessa ilmoitettava asianomaisille jäsenvaltioille ja komissiolle, että resurssit eivät riitä valvonta- ja tarkastusohjelmassa vaadittujen tehtävien suorittamiseen.
- (22) Samalla kun jäsenvaltioiden olisi noudatettava valvontaan ja tarkastuksiin liittyviä velvoitteitaan, erityisesti asetuksen (EU) N:o 1380/2013 nojalla hyväksytyn erityisen valvonta- ja tarkastusohjelman mukaisesti, virastolla ei saisi olla valtuuksia määrätä yhteiskäyttösuunnitelmissa lisävelvoitteista tai seuraamuksista jäsenvaltioille.

- (23) Viraston olisi tarkasteltava säännöllisesti yhteiskäyttösuunnitelmien tehokkuutta.
- (24) Yhteiskäyttösuunnitelmien hyväksymistä varten olisi säädettävä mahdollisuudesta päättää erityisistä täytäntöönpanosäännöistä. Tätä mahdollisuutta voi olla hyödyllistä käyttää viraston aloitettua toimintansa ja jos pääjohtaja katsoo, että tällaiset säännöt olisi sisällytettävä unionin lainsäädäntöön.
- (25) Viraston olisi pyydettyäessä voitava toimittaa valvonta- ja tarkastusresursseihin liittyviä sopimus pohjaisia palveluja asianomaisten jäsenvaltioiden yhteiseen käyttöön.
- (26) Viraston tehtävien täyttämiseksi komission, jäsenvaltioiden ja viraston olisi vaihdettava valvontaa ja tarkastuksia koskevia tietoja tietoverkon kautta.
- (27) Viraston aseman ja rakenteen olisi vastattava siltä edellytetyjen tulosten objektiivista luonnetta, ja viraston olisi voitava suorittaa tehtävänsä läheisessä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja komission kanssa. Sen vuoksi viraston olisi saatava oikeudellinen, taloudellinen ja hallinnollinen itsemääräämisoikeus samalla kun sillä olisi oltava tiiviit yhteydet unionin toimielimiin ja jäsenvaltioihin. Tätä tarkoitusta varten on tarpeen ja asianmukaista, että virasto olisi unionin elin, joka on oikeushenkilö ja joka käyttää sille tällä asetuksella annettuja valtuuksia.
- (28) Viraston tekemiin sopimuksiin sovellettavan lain mukaan määräytyvän sopimussuhteeseen perustuvan viraston vastuun osalta Euroopan unionin tuomioistuimella olisi oltava toimivalta viraston tekemässä sopimuksessa mahdollisesti olevan välityslausekkeen nojalla. Unionin tuomioistuimella olisi myös oltava toimivalta ratkaista riidat, jotka koskevat viraston sopimukseen perustumattomasta vastuusta johtuvien vahinkojen korvaamista jäsenvaltioiden lainsäädännön yhteisten yleisten periaatteiden mukaisesti.
- (29) Komission ja jäsenvaltioiden tulisi olla edustettuina hallintoneuvostossa, jonka tehtävänä olisi huolehtia viraston moitteettomasta ja tehokkaasta toiminnasta.
- (30) Koska viraston on täytettävä unionin velvollisuuksia ja komission pyynnöstä tehtävä yhteistyötä kolmansien maiden ja alueellisten kalastusjärjestöjen kanssa unionin kansainvälisten velvollisuuksien puitteissa, on aiheellista, että hallintoneuvoston puheenjohtaja valitaan komission edustajien joukosta.
- (31) Hallintoneuvoston äänestysmenettelyissä olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden ja komission edut ja viraston tehokas toiminta.
- (32) Olisi perustettava neuvottelukunta pääjohtajan avustamiseksi ja tiiviin yhteistyön varmistamiseksi sidosryhmien kanssa.
- (33) On aiheellista säätää, että neuvottelukunnan edustaja osallistuu hallintoneuvoston kokouksiin ilman äänioikeutta.
- (34) On tarpeen säätää viraston pääjohtajan nimittämisestä ja eroamisesta sekä pääjohtajan tehtävien hoitamista koskevista säännöistä.
- (35) Viraston avoimen toiminnan edistämiseksi virastoon olisi sovellettava rajoituksetta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 ⁽⁶⁾.
- (36) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1725 ⁽⁷⁾ olisi sovellettava tähän asetukseen yksilöiden yksityisyyden suojelemiseksi.
- (37) Viraston toiminnallisen itsemääräämisoikeuden ja riippumattomuuden takaamiseksi sille olisi myönnettävä oma talousarvio, jonka tulot ovat peräisin unionin rahoitusosuudesta ja viraston tarjoamista sopimus pohjaisista palveluista perittävistä maksuista. Unionin talousarviomenettelyä olisi sovellettava siltä osin kuin kyse on unionin rahoitusosuudesta tai Euroopan unionin yleisestä talousarviosta maksettavista muista tuista. Tilintarkastustuomioistuimen olisi suoritettava viraston tilintarkastus.

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (38) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013 ⁽⁸⁾ olisi sovellettava rajoituksetta virastoon petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi, ja viraston olisi liityttävä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista ⁽⁹⁾.
- (39) Tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽¹⁰⁾ mukaisesti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

TAVOITE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Tavoite

Tässä asetuksessa säädetään Euroopan kalastuksenvilvontavirastosta, jäljempänä 'virasto', jonka tavoitteena on järjestää jäsenvaltioiden kalastuksen valvonta- ja tarkastustoimien koordinointi ja auttaa jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamiseksi sen tehokkaan ja yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'valvonnalla ja tarkastuksella' kaikkia jäsenvaltioiden erityisesti neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 ⁽¹¹⁾ 5, 11, 71, 91 ja 117 artiklan sekä VII osaston nojalla toteuttamia toimenpiteitä yhteisen kalastuspolitiikan alaan kuuluvien kalastustoimien valvomiseksi ja tarkastamiseksi, mukaan luettuina valvonta- ja seurantatoimet, kuten alusten satelliitti-seurantajärjestelmät ja tarkkailijajärjestelmät;
- b) 'valvonta- ja tarkastusresursseilla' valvontaan käytettäviä aluksia, ilma-aluksia, kulkuneuvoja ja muita aineellisia resursseja sekä tarkastajia, tarkkailijoita ja muita henkilöresursseja, joita jäsenvaltiot käyttävät valvontaan ja tarkastuksiin;
- c) 'yhteiskäyttösuunnitelmalla' suunnitelmaa, jossa esitetään käytettävissä olevien valvonta- ja tarkastusresurssien käyttöä koskevat toiminnalliset järjestelyt;
- d) 'kansainvälisellä valvonta- ja tarkastusohjelmalla' ohjelmaa, jossa esitetään valvonta- ja tarkastustoimia koskevat tavoitteet, yhteiset prioriteetit ja menettelyt unionin kansainvälisten valvonta- ja tarkastusvelvollisuuksien täyttämiseksi;
- e) 'erityisellä valvonta- ja tarkastusohjelmalla' ohjelmaa, jossa asetetaan tavoitteet, yhteiset prioriteetit ja menettelyt asetuksen (EY) N:o 1224/2009 95 artiklan mukaisesti vahvistetuille valvonta- ja tarkastustoimille;
- f) 'kalastuksella' asetuksen (EU) N:o 1380/2013 4 artiklan 1 kohdan 28 alakohdassa tarkoitettua kalastustoimintaa;
- g) 'unionin tarkastajilla' tarkastajia, jotka sisältyvät asetuksen (EY) N:o 1224/2009 79 artiklassa tarkoitettuun luetteloon.

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽⁹⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, unionin valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

II LUKU

VIRASTON TOIMENKUVA JA TEHTÄVÄT

3 artikla

Toimenkuva

Viraston toimenkuvana on:

- a) koordinoida jäsenvaltioiden suorittamia valvonta- ja tarkastustoimia, jotka liittyvät unionin valvonta- ja tarkastusvelvollisuuksiin;
- b) koordinoida asianomaisten jäsenvaltioiden tämän asetuksen mukaisesti yhteen kokoamien kansallisten valvonta- ja tarkastusresurssien käyttöä;
- c) auttaa jäsenvaltioita toimittamaan kalastustoimia ja valvonta- ja tarkastustoimia koskevia tietoja komissiolle ja kolmansille osapuolille;
- d) auttaa toimivaltaansa kuuluvissa asioissa jäsenvaltioita täyttämään yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen mukaiset tehtävänsä ja velvollisuutensa;
- e) auttaa jäsenvaltioita ja komissiota yhdenmukaistamaan yhteisen kalastuspolitiikan soveltamista kaikkialla unionissa;
- f) edistää jäsenvaltioiden ja komission valvonta- ja tarkastustekniikoiden tutkimusta ja kehittämistä koskevaa työtä;
- g) edistää tarkastajakoulutuksen koordinointia ja jäsenvaltioiden välistä kokemusten vaihtoa;
- h) koordinoida laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen, jäljempänä 'LIS-kalastus', torjuntatoimia unionin sääntöjen mukaisesti;
- i) auttaa yhteisen kalastuspolitiikan valvontajärjestelmän yhdenmukaisessa täytäntöönpanossa, mukaan luettuna erityisesti
 - jäsenvaltioiden valvontatoimien operatiivisen koordinoinnin järjestäminen yksittäisten valvonta- ja tarkastusohjelmien, LIS-kalastusta koskevien valvontaohjelmien sekä kansainvälisten valvonta- ja tarkastusohjelmien täytäntöön panemiseksi,
 - viraston tehtävien suorittamiseksi tarvittavat tarkastukset 19 artiklan mukaisesti;
- j) tehdä yhteistyötä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/1624 ⁽¹²⁾ perustetun Euroopan raja- ja merivartiostojen sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1406/2002 ⁽¹³⁾ perustetun Euroopan meriturvallisuusviraston kanssa kunkin viraston toimeksiannon puitteissa tämän asetuksen 8 artiklassa tarkoitettuja rannikkovartiostotoimintoja toteuttavien kansallisten viranomaisten tukemiseksi tarjoamalla palveluja, tietoja, kalustoa ja koulutusta sekä koordinoimalla monialaisia operaatioita.

4 artikla

Unionin kansainvälisiin valvonta- ja tarkastusvelvollisuuksiin liittyvät tehtävät

1. Komission pyynnöstä virasto:
 - a) avustaa unionia ja jäsenvaltioita niiden suhteissa kolmansien maihin ja alueellisiin kansainvälisiin kalastusjärjestöihin, joiden jäsen unioni on;
 - b) tekee yhteistyötä alueellisten kansainvälisten kalastusjärjestöjen kanssa unionin valvonta- ja tarkastusvelvollisuuksiin liittyvissä asioissa näiden järjestöjen kanssa sovittujen työjärjestelyiden puitteissa.
2. Virasto voi komission pyynnöstä tehdä yhteistyötä kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa valvontaan ja tarkastuksiin liittyvissä asioissa unionin ja kyseisten kolmansien maiden välillä tehtyjen sopimusten puitteissa.
3. Virasto voi toimivaltaansa kuuluvissa asioissa suorittaa jäsenvaltioiden puolesta tehtäviä, jotka sisältyvät kansainvälisiin kalastussopimuksiin, joiden sopimuspuolena unioni on.

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1624, annettu 14 päivänä syyskuuta 2016, Eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/399 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 863/2007, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2004 ja neuvoston päätöksen 2005/267/EY kumoamisesta (EUVL L 251, 16.9.2016, s. 1).

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1406/2002, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan meriturvallisuusviraston perustamisesta (EYVL L 208, 5.8.2002, s. 1).

5 artikla

Toiminnan koordinointiin liittyvät tehtävät

1. Viraston toteuttama toiminnan koordinointi kattaa kaikkien yhteisen kalastuspolitiikan alaan kuuluvien toimien valvonnan.
2. Toiminnan koordinoimiseksi virasto laatii yhteiskäyttösuunnitelmia ja organisoi jäsenvaltioiden valvonta- ja tarkastustoimien koordinoinnin III luvun mukaisesti.
3. Jäsenvaltioiden välisen operatiivisen koordinoinnin tehostamiseksi virasto voi laatia asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa toimintasuunnitelmia ja koordinoida niiden täytäntöönpanoa.

6 artikla

Sopimus pohjaisten palveluiden tuottaminen jäsenvaltioille

Virasto voi tuottaa jäsenvaltioille niiden pyynnöstä sopimus pohjaisia valvontaa ja tarkastuksia koskevia palveluita, jotka liittyvät unionin ja/tai kansainvälisillä vesillä harjoitettavaa kalastusta koskeviin jäsenvaltioiden velvollisuuksiin, mukaan luettuna valvonta- ja tarkastusalusten vuokraaminen, toiminta ja henkilöstö sekä asianomaisten jäsenvaltioiden yhteiskäyttöön tulevien tarkkailijoiden toimittaminen.

7 artikla

Komission ja jäsenvaltioiden avustaminen

Virasto avustaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistaakseen niiden yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen mukaisten velvollisuuksien yhdenmukaisen ja tehokkaan täyttämisen korkean tason, myös LIS-kalastuksen torjunnan osalta, ja avustavat jäsenvaltioita niiden suhteissa kolmansiin maihin. Erityisesti virasto:

- a) laatii jäsenvaltioiden kalastustarkastajien kouluttajille peruskoulutusohjelman ja järjestää lisäkursseja ja seminaareja näille virkamiehille ja valvonta- tai tarkastustoimiin osallistuvalla muulla henkilöstöllä;
- b) laatii unionin tarkastajille peruskoulutusohjelman, jonka he käyvät läpi ennen ensimmäistä komennustaan ja järjestää näille virkamiehille säännöllisesti lisäkoulutusta ja seminaareja;
- c) toteuttaa jäsenvaltioiden pyynnöstä jäsenvaltioiden valvonta- ja tarkastustoimiin liittyvien tavaroiden ja palveluiden yhteishankinnan sekä valmistelee ja koordinoi jäsenvaltioiden yhteisten pilottihankkeiden toteutuksen;
- d) laatii kahden tai useamman jäsenvaltion toteuttamien yhteisten valvonta- ja tarkastustoimien yhteiset toimintamenettelyt;
- e) laatii perusteet valvonta- ja tarkastusresurssien vaihdolle jäsenvaltioiden kesken ja jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kesken sekä perusteet, joilla jäsenvaltiot toimittavat tällaisia resursseja;
- f) toteuttaa riskianalyysin saaliita, purettuja saaliita ja pyyntiponnistusta koskevien kalastustietojen perusteella sekä ilmoittamatta jätettyjä purettuja saaliita koskevan riskianalyysin, joka sisältää muun muassa saaliita ja tuontia koskevien tietojen vertailun vientiä ja kansallista kulutusta koskevien tietojen kanssa;
- g) kehittää komission tai jäsenvaltioiden pyynnöstä yhteisiä tarkastustapoja ja -menettelyjä;
- h) auttaa jäsenvaltioita niiden pyynnöstä noudattamaan unionin sekä kansainvälisiä velvoitteitaan, mukaan luettuna LIS-kalastuksen torjunta ja alueellisiin kalastushoitojärjestöihin liittyvät velvoitteet;
- i) edistää ja koordinoi yhdenmukaisten riskinhallintamenettelyjen kehittämistä toimivaltaansa kuuluvilla aloilla;
- j) koordinoi ja edistää jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja yhteisiä standardeja asetuksessa (EY) N:o 1224/2009 säädettyjen pistokoesuunnitelmien kehittämiseksi.

8 artikla

Eurooppalainen yhteistyö rannikkovartiostotoiminnoissa

1. Virasto tukee yhteistyössä Euroopan raja- ja merivartiostotoiminnan sekä Euroopan meriturvallisuusviraston kanssa rannikkovartiostotoimintoja toteuttavia kansallisia viranomaisia kansallisella ja unionin tasolla sekä tarpeen mukaan kansainvälisellä tasolla
- a) jakamalla, yhdistämällä ja analysoimalla tietoja, joita on saatavilla alusten ilmoitusjärjestelmissä ja muissa mainittujen virastojen ylläpitämissä tai niiden käytettävissä olevissa tietojärjestelmissä, niitä koskevien oikeusperustojen mukaisesti ja rajoittamatta jäsenvaltioiden omistusoikeutta tietoihin;

- b) tarjoamalla voimavaroja ja muita valmiuksia siltä osin kuin mainitut virastot koordinoivat näitä toimintoja ja niihin on saatu asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suostumus;
 - c) kehittämällä valmiuksia suuntaviivoja ja suosituksia laatimalla ja parhaita käytäntöjä vahvistamalla sekä tarjoamalla henkilöstön koulutusta ja henkilöstövaihtoa;
 - d) tehostamalla rannikkovartiostotoimintoja koskevaa tietojenvaihtoa ja yhteistyötä, myös analysoimalla operatiivisia haasteita ja kehittymässä olevia riskejä merialalla;
 - e) jakamalla valmiuksia suunnittelemaan ja panemalla täytäntöön monialaisia operaatioita sekä jakamalla voimavaroja ja muita valmiuksia siltä osin kuin mainitut virastot koordinoivat näitä toimintoja ja niihin on saatu asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suostumus.
2. Viraston, Euroopan raja- ja merivartiostotoimintojen sekä Euroopan meriturvallisuusviraston rannikkovartiostotoimintojen tekemän yhteistyön täsmälliset muodot määritetään työjärjestelyssä kunkin viraston toimeksiannon ja niihin virastoihin sovellettavien varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti. Viraston, Euroopan raja- ja merivartiostotoimintojen sekä Euroopan meriturvallisuusviraston hallintoneuvostot hyväksyvät kyseisen järjestelyn.

3. Komissio laatii tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden, viraston, Euroopan raja- ja merivartiostotoimintojen sekä Euroopan meriturvallisuusviraston kanssa rannikkovartiostotoimintoissa tehtävää eurooppalaista yhteistyötä koskevan käsikirjan. Tämä käsikirja sisältää suuntaviivoja, suosituksia ja parhaita käytäntöjä tietojenvaihtoa varten. Komissio hyväksyy käsikirjan suosituksen muodossa.

III LUKU

TOIMINNAN KOORDINOINTI

9 artikla

Unionin valvonta- ja tarkastusvelvollisuuksien täytäntöönpano

1. Virasto koordinoi komission pyynnöstä jäsenvaltioiden valvonta- ja tarkastustoimia kansainvälisten valvonta- ja tarkastusohjelmien perusteella laatimalla yhteiskäyttösuunnitelmia.
2. Virasto voi hankkia, vuokrata tai tilata 1 kohdassa tarkoitettujen yhteiskäyttösuunnitelmien täytäntöönpanoa varten tarvittavat laitteet.

10 artikla

Yksittäisten valvonta- ja tarkastusohjelmien täytäntöönpano

1. Virasto koordinoi asetuksen (EY) N:o 1224/2009 95 artiklan mukaisesti vahvistettujen yksittäisten valvonta- ja tarkastusohjelmien täytäntöönpanoa yhteiskäyttösuunnitelmien kautta.
2. Virasto voi hankkia, vuokrata tai tilata 1 kohdassa tarkoitettujen yhteiskäyttösuunnitelmien täytäntöönpanoa varten tarvittavat laitteet.

11 artikla

Yhteiskäyttösuunnitelmien sisältö

Kussakin yhteiskäyttösuunnitelmassa on:

- a) täytettävä asiaankuuluvan valvonta- ja tarkastusohjelman vaatimukset;
- b) sovellettava komission valvonta- ja tarkastusohjelmissä määrittelemiä perusteita, viitearvoja, prioriteetteja ja yhteisiä tarkastusmenettelyitä;
- c) pyrittävä sovittamaan olemassa olevat ja 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitetut kansalliset valvonta- ja tarkastusresurssit vastaamaan tarpeita ja organisoimaan niiden käyttö;
- d) organisoitava henkilöresurssien ja aineellisten resurssien käyttö niiden käyttöä koskevien ajanjaksojen ja alueiden osalta, useammasta kuin yhdestä jäsenvaltiosta peräisin olevien unionin tarkastajaryhmien toiminta mukaan luettuna;
- e) otettava huomioon asianomaisten jäsenvaltioiden olemassa olevat, muihin yhteiskäyttösuunnitelmiin sisältyvät velvollisuudet sekä erityiset alueelliset tai paikalliset rajoitteet;
- f) säädettävä edellytyksistä, joiden mukaisesti jäsenvaltion valvonta- ja tarkastusresurssit voivat tulla toisen jäsenvaltion suvereniteettiin ja lainkäyttövaltaan kuuluville vesille.

12 artikla

Valvonta- ja tarkastusresurssien ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava joka vuosi ennen 15 päivää lokakuuta virastolle ne valvonta- ja tarkastusresurssit, joita niillä on käytettävissään valvontaa ja tarkastusta varten seuraavana vuonna.
2. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava virastolle ne resurssit, joilla se aikoo panna täytäntöön kansainvälisen valvonta- ja tarkastusohjelman tai sitä koskevan erityisen valvonta- ja tarkastusohjelman, viimeistään kuukauden kuluttua siitä, kun jäsenvaltioille on ilmoitettu tällaisen ohjelman perustamista koskevasta päätöksestä.

13 artikla

Yhteiskäyttösuunnitelmien hyväksymismenettely

1. Edellä 12 artiklan 2 kohdassa säädettyjen ilmoitusten perusteella ja kolmen kuukauden kuluessa tällaisten ilmoitusten vastaanottamisesta viraston pääjohtaja laatii yhteiskäyttösuunnitelmaluonnoksen kuullen asianomaisia jäsenvaltioita.
2. Yhteiskäyttösuunnitelmaluonnoksessa on yksilöitävä ne valvonta- ja tarkastusresurssit, jotka voidaan asianomaisten jäsenvaltioiden kyseistä kalastusta koskevien etujen perusteella koota yhteen sen valvonta- ja tarkastusohjelman täytäntöön panemiseksi, jota suunnitelma koskee.

Jäsenvaltion tiettyä kalastusta koskevat edut on arvioitava ottamalla huomioon seuraavat seikat, joiden painotus riippuu kunkin suunnitelman erityispiirteistä:

- a) jäsenvaltion suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvien yhteiskäyttösuunnitelman kattamien vesialueiden suhteellinen laajuus, jos tällaisia vesialueita on;
 - b) jäsenvaltion alueella purettujen saaliiden määrä tietyn viitejakson aikana suhteessa yhteiskäyttösuunnitelman kohteena olevan kalastuksen purettujen saaliiden kokonaismäärään;
 - c) jäsenvaltion lipun alla purjehtivien, yhteiskäyttösuunnitelman kohteena olevaan kalastukseen osallistuvien unionin kalastusalusien määrä (konetehto ja bruttovetoisuus) suhteessa kyseiseen kalastukseen aktiivisesti osallistuvien alusten kokonaismäärään;
 - d) jäsenvaltiolle myönnetyn kiintiön suhteellinen koko, tai jos kiintiötä ei ole, sen kyseisessä kalastuksessa tietyn viitejakson aikana saama saalis.
3. Jos yhteiskäyttösuunnitelmaluonnosta laadittaessa on ilmeistä, että käytettävissä olevat valvonta- ja tarkastusresurssit eivät riitä kyseessä olevan valvonta- ja tarkastusohjelman vaatimusten täyttämiseen, pääjohtajan on viipymättä ilmoitettava siitä asianomaisille jäsenvaltioille ja komissiolle.

4. Pääjohtajan on ilmoitettava yhteiskäyttösuunnitelmaluonnoksesta asianomaisille jäsenvaltioille ja komissiolle. Jos asianomaiset jäsenvaltiot tai komissio eivät 15 työpäivän kuluessa tällaisen ilmoituksen vastaanottamisesta esitä vastalauseita, pääjohtaja hyväksyy suunnitelman.

5. Jos yksi tai useampi asianomainen jäsenvaltio tai komissio on esittänyt vastalauseen, pääjohtajan on toimitettava asia komission käsiteltäväksi. Komissio voi tehdä suunnitelmaan tarvittavat muutokset ja hyväksyä sen asetuksen (EU) N:o 1380/2013 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

6. Viraston on asianomaisia jäsenvaltioita kuullen tarkasteltava kutakin yhteiskäyttösuunnitelmaa vuosittain uudelleen kaikkien uusien asianomaisiin jäsenvaltioihin sovellettavien valvonta- ja tarkastusohjelmien ja komission valvonta- ja tarkastusohjelmissa määrittelemien prioriteettien huomioon ottamiseksi.

14 artikla

Yhteiskäyttösuunnitelmien täytäntöönpano

1. Yhteiset valvonta- ja tarkastustoimet on toteutettava yhteiskäyttösuunnitelmien pohjalta.
2. Jäsenvaltioiden, joita yhteiskäyttösuunnitelma koskee, on:
 - a) asetettava käyttöön yhteiskäyttösuunnitelmaa varten tarkoitetut valvonta- ja tarkastusresurssit;
 - b) nimettävä yksi ainoa kansallinen yhteyspiste tai koordinoija, jolle on annettava riittävä toimivalta, jotta tämä voi vastata nopeasti yhteiskäyttösuunnitelman täytäntöönpanoa koskeviin viraston pyyntöihin, ja ilmoitettava se virastolle;
 - c) otettava käyttöön yhteen kootut valvonta- ja tarkastusresurssinsa yhteiskäyttösuunnitelman ja 4 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisesti;

- d) tarjottava virastolle verkkoyhteys tarvittaviin tietoihin yhteiskäyttösuunnitelman täytäntöön panemiseksi;
 - e) tehtävä viraston kanssa yhteistyötä yhteiskäyttösuunnitelman täytäntöön panemisessa;
 - f) varmistettava, että kaikki unionin yhteiskäyttösuunnitelmaan osoitetut valvonta- ja tarkastusresurssit suorittavat tehtävänsä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen mukaisesti.
3. Toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ovat kansallisen lainsäädännön mukaisesti vastuussa yhteiskäyttösuunnitelmaa varten tarkoitettujen valvonta- ja tarkastusresurssien johtamisesta ja valvonnasta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta velvollisuuksia, joita jäsenvaltioilla on 13 artiklan nojalla vahvistetun yhteiskäyttösuunnitelman puitteissa.
4. Pääjohtaja voi määrätä 13 artiklan mukaisesti hyväksytyn yhteiskäyttösuunnitelman täytäntöönpanoa koskevista vaatimuksista. Tällaisten vaatimusten on pysyttävä kyseisen suunnitelman rajoissa.

15 artikla

Yhteiskäyttösuunnitelmien arviointi

Viraston on arvioitava vuosittain jokaisen yhteiskäyttösuunnitelman tehokkuus ja tutkittava käytettävissä olevien todisteiden perusteella, onko olemassa vaara siitä, että kalastustoimet eivät ole sovellettavien valvontatoimenpiteiden mukaisia. Arviot on annettava viipymättä tiedoksi Euroopan parlamentille, komissiolle ja jäsenvaltioille.

16 artikla

Kalastus, johon ei sovelleta valvonta- ja tarkastusohjelmia

Vähintään kaksi jäsenvaltiota voi pyytää virastoa koordinoimaan niiden valvonta- ja tarkastusresurssien käyttöä sellaisen kalastuksen tai alueen osalta, johon ei sovelleta valvonta- ja tarkastusohjelmaa. Koordinoinnin on tapahduttava asianomaisten jäsenvaltioiden keskenään sopimien valvonta- ja tarkastusperusteiden ja prioriteettien mukaisesti.

17 artikla

Tietoverkko

1. Komissio, virasto ja jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset vaihtavat käytettävissään olevia asiaankuuluvia tietoja yhteisistä valvonta- ja tarkastustoimista unionin ja kansainvälisillä vesillä.
2. Kunkin kansallisen viranomaisen on toteutettava asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti toimenpiteitä varmistaakseen, että sen tämän artiklan 1 kohdan nojalla saamat tiedot pysyvät asianmukaisesti luottamuksellisina asetuksen (EY) N:o 1224/2009 112 ja 113 artiklan mukaisesti.

18 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt

Yksityiskohtaiset säännöt tämän luvun täytäntöönpanosta voidaan antaa asetuksen (EU) N:o 1380/2013 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Kyseiset säännöt voivat kattaa erityisesti yhteiskäyttösuunnitelmien luonnosten laatimista ja hyväksymistä koskevat menettelyt.

IV LUKU

VIRASTON TOIMIVALTA

19 artikla

Viraston virkamiesten määrääminen unionin tarkastajiksi

Viraston virkamies voidaan määrätä kansainvälisille vesille unionin tarkastajaksi asetuksen (EY) N:o 1224/2009 79 artiklan mukaisesti.

20 artikla

Viraston toimenpiteet

Viraston on tarvittaessa

- a) laadittava yhdenmukaistettuja tarkastusstandardeja koskevia käsikirjoja;
- b) laadittava ohjeaineistoa, joka kuvastaa yhteisen kalastuspolitiikan valvontaan liittyviä parhaita toimintatapoja, valvontaviranomaisten koulutus mukaan luettuna, ja päivitettävä tällaista aineistoa säännöllisesti;
- c) annettava komissiolle sen tehtävien hoidossa tarvitsemaa teknistä ja hallinnollista tukea.

21 artikla

Yhteistyö

1. Jäsenvaltiot ja komissio tekevät viraston kanssa yhteistyötä ja avustavat virastoa tarvittavalla tavalla sen tehtävien suorittamisessa.
2. Viraston on yksittäisten jäsenvaltioiden erilaiset oikeusjärjestelmät asianmukaisesti huomioon ottaen helpotettava jäsenvaltioiden keskinäistä sekä jäsenvaltioiden ja komission välistä yhteistyötä yhdenmukaistettujen valvontastandardien kehittämisessä unionin lainsäädännön mukaisesti ja ottaen huomioon jäsenvaltioiden parhaat toimintatavat ja hyväksytyt kansainväliset standardit.

22 artikla

Hätäyksikkö

1. Jos komissio tunnistaa omasta aloitteestaan tai vähintään kahden jäsenvaltion pyynnöstä tilanteen, joka muodostaa suoran, välillisen tai mahdollisen vakavan riskin yhteiselle kalastuspolitiikalle, ja kyseistä riskiä ei voida olemassa olevin keinoin ehkäistä, poistaa tai pienentää taikka hallita asianmukaisella tavalla, virastolle on ilmoitettava asiasta viipymättä.
2. Viraston on komission tekemän ilmoituksen saatuaan tai omasta aloitteestaan perustettava viipymättä hätäyksikkö ja ilmoitettava tästä komissiolle.

23 artikla

Hätäyksikön tehtävät

1. Viraston perustama hätäyksikkö vastaa kaikkien asiaan liittyvien tietojen keräämisestä ja arvioimisesta sekä käytettävissä olevien vaihtoehtojen määrittämisestä yhteiseen kalastuspolitiikkaan kohdistuvan riskin ehkäisemiseksi, poistamiseksi tai pienentämiseksi mahdollisimman tehokkaasti ja nopeasti.
2. Hätäyksikkö voi pyytää apua viranomaiselta tai yksityishenkilöltä, jonka asiantuntemusta se katsoo tarvittavan, jotta hätätilanne saadaan ratkaistua tehokkaasti.
3. Virasto varmistaa tarvittavan koordinoinnin, jotta hätätilanne saadaan ratkaistua asianmukaisesti hyvissä ajoin.
4. Hätäyksikkö tiedottaa tarvittaessa yleisölle asiaan liittyvistä riskeistä ja toteutetuista toimenpiteistä.

24 artikla

Monivuotinen työohjelma

1. Viraston monivuotisessa työohjelmassa on asetettava viiden vuoden ajalle sen yleiset tavoitteet, toimeksianto, tehtävät ja suoritusindikaattorit sekä kutakin viraston toimea koskevat prioriteetit. Siinä on esitettävä henkilöstöpolitiikkaa koskeva suunnitelma ja arvio budjettimäärärahoista, jotka on annettava viraston käyttöön tälle viisivuotis-kaudelle asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.
2. Monivuotinen työohjelma on esitettävä komission kehittämän toimintojohtamisjärjestelmän ja -menettelyjen mukaisesti. Hallintoneuvosto hyväksyy sen.
3. Jäljempänä 32 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettussa työohjelmassa on viitattava monivuotiseen työohjelmaan. Siinä on esitettävä selkeästi ne lisäykset, muutokset tai poistot, jotka on tehty edellisen vuoden työohjelmaan verrattuna, sekä edistyminen monivuotisen työohjelman yleisten tavoitteiden ja prioriteettien saavuttamisessa.

25 artikla

Meriasioita koskeva yhteistyö

Viraston on edistettävä EU:n yhdenmetyä meripolitiikan täytäntöönpanoa ja erityisesti tehtävä muiden elinten kanssa hallinnollisia sopimuksia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa hallintoneuvoston hyväksynnän saatuaan. Pääjohtajan on ilmoitettava asiasta komissiolle ja jäsenvaltioille tällaisten sopimusneuvottelujen varhaisessa vaiheessa.

26 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt

Tämän luvun täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään asetuksen (EU) N:o 1380/2013 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Kyseiset säännöt voivat koskea erityisesti hätätilanteisiin reagoimista koskevien suunnitelmien laadintaa, hätäyksikön perustamista ja sovellettavia käytännön menettelyjä.

V LUKU

SISÄINEN RAKENNE JA TOIMINTA

27 artikla

Oikeudellinen asema ja päätoimipaikka

1. Virasto on unionin elin ja oikeushenkilö.
2. Virastolla on jokaisessa jäsenvaltiossa laajin kansallisen lainsäädännön mukainen oikeushenkilöllä oleva oikeuskelpoisuus. Se voi erityisesti hankkia ja luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.
3. Virastoa edustaa sen pääjohtaja.
4. Viraston toimipaikka on Vigossa, Espanjassa.

28 artikla

Henkilöstö

1. Viraston henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä, ja muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja sellaisina kuin ne on vahvistettu neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 ⁽¹⁴⁾ sekä Euroopan unionin toimielinten näiden henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen soveltamiseksi yhteisesti antamia sääntöjä. Hallintoneuvosto vahvistaa komission suostumuksella tarvittavat soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
2. Virasto käyttää oman henkilöstönsä suhteen niitä valtuuksia, jotka on siirretty nimittävälle viranomaiselle henkilöstösäännöillä ja muuhun henkilöstöön sovellettavilla palvelussuhteen ehdoilla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 39 artiklan soveltamista.
3. Viraston henkilöstö koostuu virkamiehistä, jotka komissio on tilapäisesti sinne määrännyt tai siirtänyt, ja muista työntekijöistä, jotka virasto ottaa palvelukseensa siten kuin sen tehtävien hoito sitä edellyttää.

Viraston palveluksessa voi myös olla jäsenvaltioiden sinne tilapäisesti lähettämiä virkamiehiä.

29 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Virastoon sovelletaan Euroopan unionin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa.

30 artikla

Vastuu

1. Sopimussuhteeseen perustuva viraston vastuu määräytyy kyseiseen sopimukseen sovellettavan lain mukaan.
2. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista asia viraston tekemässä sopimuksessa mahdollisesti olevan välityslausekkeen nojalla.

⁽¹⁴⁾ EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.

3. Sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun osalta virasto korvaa aiheuttamansa tai henkilöstönsä tehtäviään suorittaessaan aiheuttaman vahingon jäsenvaltioiden lainsäädännön yhteisten yleisten periaatteiden mukaisesti. Unionin tuomioistuimella on toimivalta tällaisten vahinkojen korvaamista koskevissa riita-asioissa.

4. Viraston henkilöstöön kuuluvien henkilökohtaisesta vastuusta virastoa kohtaan määrätään heihin sovellettavissa henkilöstösäännöissä tai palvelussuhteen ehdoissa.

31 artikla

Kielet

1. Virastoon sovelletaan neuvoston asetuksen N:o 1⁽¹⁵⁾ säännöksiä.
2. Euroopan unionin elinten käännöskeskus huolehtii viraston toiminnassa tarvittavista käännöspalveluista.

32 artikla

Hallintoneuvoston perustaminen ja toimivalta

1. Virastolla on hallintoneuvosto.
2. Hallintoneuvosto:
 - a) nimittää ja erottaa pääjohtajan 39 artiklan mukaisesti;
 - b) hyväksyy vuosittain viimeistään 30 päivänä huhtikuuta viraston edellisen vuoden toimintaa koskevan yleiskertomuksen ja toimittaa sen Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja jäsenvaltioille. Vuosikertomus on julkistettava;
 - c) vahvistaa vuosittain viimeistään 31 päivänä lokakuuta ja komission lausunnon huomioon ottaen viraston seuraavan vuoden työohjelman ja toimittaa sen Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioille.

Työohjelmassa esitetään viraston prioriteetit. Siinä annetaan etusija viraston valvonta- ja tarkastusohjelmiin liittyville tehtäville. Se hyväksytään sen rajoittamatta unionin vuotuista talousarviomenettelyä. Jos komissio ilmoittaa 30 päivän kuluessa työohjelman hyväksymisestä vastustavansa kyseistä ohjelmaa, hallintoneuvosto tutkii toimintaohjelman uudelleen ja hyväksyy sen mahdollisine muutoksineen toisessa käsittelyssä kahden kuukauden kuluessa;

- d) hyväksyy viraston lopullisen talousarvion ennen varainhoitovuoden alkua ja tarvittaessa muuttaa sitä unionin rahoitusosuuden ja viraston muiden tulojen mukaisesti;
- e) hoitaa viraston talousarvioon liittyvät 44, 45 ja 47 artiklan mukaiset tehtävänsä;
- f) käyttää pääjohtajaan nähden kurinpidollista toimivaltaa;
- g) hyväksyy oman työjärjestyksensä, jossa voidaan määrätä hallintoneuvoston alakomiteoiden perustamisesta tarvittaessa;
- h) hyväksyy viraston tehtävien suorittamisen kannalta tarvittavat menettelyt.

33 artikla

Hallintoneuvoston kokoonpano

1. Hallintoneuvostossa on edustajat jäsenvaltioista ja kuusi komission edustajaa. Kukin jäsenvaltio voi nimittää yhden jäsenen. Jäsenvaltiot ja komissio nimittävät kullekin jäsenelle varajäsenen edustamaan jäsentä tämän poissa ollessa.
2. Hallintoneuvoston jäsenet nimitetään kalastuksen valvonnan ja tarkastusten alalta hankitun asiaa koskevan kokemuksen ja asiantuntemuksen perusteella.
3. Kunkin jäsenen toimikausi on viisi vuotta nimityspäivästä. Sama henkilö voidaan nimittää uudelleen.

⁽¹⁵⁾ Neuvoston asetus N:o 1, annettu 15 päivänä huhtikuuta 1958, Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä (EYVL 17, 6.10.1958, s. 385/58).

34 artikla

Hallintoneuvoston puheenjohtajuus

1. Hallintoneuvosto valitsee puheenjohtajan komission edustajien keskuudesta. Hallintoneuvosto valitsee varapuheenjohtajan jäsentensä keskuudesta. Varapuheenjohtaja toimii puheenjohtajan sijaisena tämän ollessa estyneenä.
2. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on kolme vuotta ja päättyy silloin, kun heidän jäsenyytensä hallintoneuvostossa päättyy. Samat henkilöt voidaan valita kerran uudelleen.

35 artikla

Kokoukset

1. Hallintoneuvosto kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta. Puheenjohtaja päättää kokouksen esityslistasta ottaen huomioon hallintoneuvoston jäsenten ja viraston pääjohtajan ehdotukset.
2. Pääjohtaja ja neuvottelukunnan nimittämä edustaja osallistuvat kokouksiin ilman äänioikeutta.
3. Hallintoneuvosto pitää sääntömääräisen kokouksen vähintään kerran vuodessa. Lisäksi se kokoontuu puheenjohtajan aloitteesta tai jos komissio taikka kolmannes hallintoneuvostossa edustettuina olevista jäsenvaltioista sitä pyytää.
4. Jos kyseessä on luottamuksellinen asia tai eturistiriita, hallintoneuvosto voi päättää käsitellä tiettyjä esityslistansa kohtia ilman neuvottelukunnan nimittämän edustajan läsnäoloa. Tämän säännöksen soveltamisesta voidaan antaa yksityiskohtaiset säännöt työjärjestyksessä.
5. Hallintoneuvosto voi kutsua kokouksiinsa tarkkailijoiksi henkilöitä, joiden lausunnoilla voi olla merkitystä.
6. Hallintoneuvoston jäsenillä voi olla avustajinaan neuvonantajia tai asiantuntijoita, jollei sen työjärjestyksen määräyksistä muuta johdu.
7. Virasto huolehtii hallintoneuvoston sihteeristön tehtävistä.

36 artikla

Äänestäminen

1. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä äänten ehdottomalla enemmistöllä.
2. Kullakin jäsenellä on yksi ääni. Jäsenen poissa ollessa hänen varajäsenellään on oikeus käyttää äänioikeutta.
3. Työjärjestyksessä määritellään yksityiskohtaiset äänestysjärjestelyt, erityisesti edellytykset, joiden mukaan jäsen voi toimia toisen jäsenen puolesta, sekä tarvittaessa päätösvaltaisuutta koskevat vaatimukset.

37 artikla

Etunäkökohtia koskeva ilmoitus

Hallintoneuvoston jäsenten on tehtävä etunäkökohdistaan ilmoitus, jossa he joko ilmoittavat, että heidän riippumattomuuttaan mahdollisesti heikentäviä etunäkökohtia ei ole, tai mainitsevat sellaiset välittömät tai välilliset etunäkökohdat, joiden voidaan katsoa heikentävän heidän riippumattomuuttaan. Ilmoitukset on tehtävä vuosittain kirjallisesti tai aina kun kokouksen esityslistalla olevat kohdat voivat aiheuttaa eturistiriidan. Jälkimmäisessä tapauksessa asianomaisella jäsenellä ei ole oikeutta äänestää kyseisistä kohdista.

38 artikla

Pääjohtajan tehtävät ja toimivaltuudet

1. Virastoa johtaa sen pääjohtaja. Pääjohtaja ei pyydä eikä ota vastaan ohjeita miltään hallitukselta eikä miltään muulta elimeltä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission ja hallintoneuvoston toimivaltaa.
2. Pääjohtajan on tehtäviään suorittaessaan toteutettava yhteisen kalastuspolitiikan periaatteita.

3. Pääjohtajan tehtävät ja toimivaltuudet ovat seuraavat:
- a) hän laatii työohjelmaluonnoksen ja toimittaa sen komissiota ja jäsenvaltioita kuultuaan hallintoneuvostolle. Hän toteuttaa työohjelman täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet tässä asetuksessa, sen täytäntöönpanosäännöissä ja muissa sovellettavissa säädöksissä määritellyissä rajoissa;
 - b) hän toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, mukaan luettuina sisäisten hallinnollisten ohjeiden antaminen ja tiedonantojen julkaiseminen, varmistaakseen viraston tämän asetuksen säännösten mukaisen organisaation ja toiminnan;
 - c) hän toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet ja tekee päätökset, jotka koskevat viraston II ja III luvusta johtuvia vastuita, valvonta- ja tarkastusresurssien vuokraaminen ja toiminta sekä tietoverkon toiminta mukaan luettuina;
 - d) hän vastaa komission pyyntöihin ja jäsenvaltioiden 6, 7 ja 16 artiklan nojalla esittämiin avunpyyntöihin;
 - e) hän organisoi tehokkaan seurantajärjestelmän, jonka avulla viraston työn tuloksia voidaan verrata sen toiminnalle asetettuihin tavoitteisiin. Pääjohtaja valmistelee tältä pohjalta vuosittain luonnoksen yleiskertomukseksi ja toimittaa sen hallintoneuvostolle. Hän luo tunnustettujen ammatillisten vaatimusten mukaiset säännölliset arviointimenettelyt;
 - f) hän käyttää henkilöstön suhteen 28 artiklan 2 kohdassa säädettyä toimivaltaa;
 - g) hän laatii arvioita viraston tuloista ja menoista 44 artiklan mukaisesti ja huolehtii talousarvion toteuttamisesta 45 artiklan mukaisesti.
4. Pääjohtaja vastaa toimistaan hallintoneuvostolle.

39 artikla

Pääjohtajan nimittäminen ja erottaminen

1. Hallintoneuvosto nimittää pääjohtajan yhteisen kalastuspolitiikan ja kalastuksen valvonnan ja tarkastusten alalla saavutettujen ansioiden ja asiakirjoin osoitetun asiaa koskevan kokemuksen perusteella niiden vähintään kahden ehdokkaan joukosta, jotka muodostavat komission valintamenettelyn tuloksena ehdottaman luettelon sen jälkeen, kun virkaa koskeva hakuilmoitus kiinnostuksenilmaisupyynnöineen on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja muualla.
2. Hallintoneuvostolla on valtuudet erottaa pääjohtaja. Hallintoneuvosto käsittelee erottamista, jos komissio taikka kolmannes hallintoneuvoston jäsenistä sitä pyytää.
3. Hallintoneuvosto tekee 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut päätökset jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä.
4. Pääjohtajan toimikausi on viisi vuotta. Sama henkilö voidaan nimittää kerran uudelleen toiseksi viisivuotiskaudeksi komission ehdotuksesta ja hallintoneuvoston jäsenten kahden kolmasosan enemmistöllä.

40 artikla

Neuvottelukunta

1. Neuvottelukunta koostuu asetuksen (EU) N:o 1380/2013 43 artiklassa säädettyjen neuvoa-antavien toimikuntien edustajista siten, että kukin neuvoa-antava toimikunta nimittää siihen yhden edustajan. Edustajat voidaan korvata varajäsenillä, jotka nimitetään samaan aikaan kuin jäsenet.
2. Neuvottelukunnan jäsenet eivät voi olla hallintoneuvoston jäseniä.

Neuvottelukunta nimittää yhden jäsenistään osallistumaan hallintoneuvoston kokouksiin ilman äänioikeutta.

3. Neuvottelukunta voi pääjohtajan pyynnöstä avustaa pääjohtajaa tämän asetuksen mukaisten tehtävien suorittamisessa.
4. Neuvottelukunnan puheenjohtajana toimii pääjohtaja. Se kokoontuu puheenjohtajan kutsusta vähintään kerran vuodessa.
5. Virasto antaa neuvottelukunnalle tarvittavaa logistista tukea ja huolehtii sen kokousten sihteeristöpalveluista.
6. Hallintoneuvoston jäsenet voivat osallistua neuvottelukunnan kokouksiin.

*41 artikla***Avoimuus ja tiedottaminen**

1. Viraston hallussaan pitämiin asiakirjoihin sovelletaan asetusta (EY) N:o 1049/2001.
2. Hallintoneuvosto vahvistaa asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamista koskevat käytännön järjestelyt kuuden kuukauden kuluessa ensimmäisestä kokouksestaan.
3. Virasto voi harjoittaa omasta aloitteestaan tiedottamista toimivaltaansa kuuluvilla aloilla. Sen on varmistettava erityisesti, että yleisölle ja asianomaisille osapuolille annetaan nopeasti objektiivista, luotettavaa ja helppotajuista tietoa sen työstä.
4. Hallintoneuvosto päättää 3 kohdan soveltamisen edellyttämistä sisäisistä säännöistä.
5. Päätöksistä, jotka virasto on tehnyt asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan nojalla, voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle perustamissopimuksen 228 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti tai nostaa kanne unionin tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta annetun sopimuksen (SEUT) 263 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.
6. Komission ja viraston tämän asetuksen mukaisesti keräämiin tietoihin sovelletaan asetusta (EU) 2018/1725.

*42 artikla***Salassapitovelvollisuus**

1. Hallintoneuvoston jäsenten, pääjohtajan ja viraston henkilöstön jäsenten on SEUT 339 artiklan mukaisesti vielä tehtäviensä päättymisen jälkeenkin pidettävä salassa sellaiset tiedot, joita koskee salassapitovelvollisuus.
2. Hallintoneuvosto päättää 1 kohdassa tarkoitettujen salassapitovaatimusten täytäntöön panemista koskevista sisäisistä säännöistä.

*43 artikla***Tiedonsaantioikeus**

1. Komissiolla on oikeus saada kaikki viraston keräämät tiedot käyttöönsä. Viraston on toimitettava komissiolle kaikki tiedot ja tietoja koskevat arviot komission pyynnöstä ja komission määrittelemässä muodossa.
2. Jäsenvaltioilla, joita viraston yksittäinen operaatio koskee, on oikeus tutustua niihin tietoihin, joita virasto kerää tämän operaation yhteydessä niiden edellytysten mukaisesti, jotka voidaan vahvistaa asetuksen (EU) N:o 1380/2013 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

VI LUKU

RAHOITUSSÄÄNNÖKSET*44 artikla***Talousarvio**

1. Viraston tulot koostuvat:
 - a) Euroopan unionin (komission pääluokka) yleiseen talousarvioon otetusta unionin rahoitusosuudesta;
 - b) viraston jäsenvaltioille 6 artiklan mukaisesti tuottamista palveluista perittävistä maksuista;
 - c) julkaisuista, koulutuksesta ja muista viraston tarjoamista palveluista perittävistä maksuista.
2. Viraston menot kattavat henkilöstö-, hallinto-, infrastruktuuri- ja toimintamenot.
3. Pääjohtaja laatii viraston seuraavan varainhoitovuoden tuloja ja menoja koskevan ennakoarvioesityksen ja toimittaa sen hallintoneuvostolle yhdessä henkilöstötaulukkoa koskevan esityksen kanssa.
4. Talousarvioon otettujen tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.
5. Hallintoneuvosto laatii vuosittain tuloja ja menoja koskevan ennakoarvioesityksen perusteella ennakoarvion viraston tuloista ja menoista seuraavaa varainhoitovuotta varten.
6. Hallintoneuvosto toimittaa kohdassa 5 viitatussa ennakoarvion, johon sisältyy henkilöstötaulukkoa koskeva esitys ja alustava työohjelma, komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta.

7. Komissio toimittaa ennakkoarvion Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevan alustavan esityksen yhteydessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jäljempänä 'budjettivallan käyttäjä'.
8. Ennakkoarvion perusteella komissio sisällyttää arviot, jotka se katsoo henkilöstötaulukon ja yleisestä talousarviosta suoritettavan avustuksen määrän osalta tarpeelliseksi, Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevaan alustavaan esitykseen ja toimittaa sen budjettivallan käyttäjälle SEUT 314 artiklan mukaisesti.
9. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy virastolle tarkoitetut määrärahat. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa viraston henkilöstötaulukon.
10. Hallintoneuvosto vahvistaa talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun Euroopan unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Sitä mukautetaan tarvittaessa vastaavasti.
11. Hallintoneuvosto ilmoittaa budjettivallan käyttäjälle mahdollisimman pian aikomuksestaan toteuttaa hankkeita, joilla voi olla huomattavaa taloudellista vaikutusta talousarvion rahoittamiseen, erityisesti kiinteistöihin liittyviä hankkeita, kuten kiinteistöjen vuokraus tai hankinta. Hallintoneuvosto ilmoittaa asiasta komissiolle.
12. Kun toinen budjettivallan käyttäjä on ilmoittanut aikomuksestaan antaa lausunto, se toimittaa sen hallintoneuvostolle kuuden viikon kuluessa hankkeesta ilmoittamisesta.

45 artikla

Talousarvion toteuttaminen ja valvonta

1. Pääjohtaja toteuttaa viraston talousarvion.
2. Viraston tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta komission tilinpitäjälle seuraavan varainhoitovuoden maaliskuun 1 päivään mennessä. Komission tilinpitäjä konsolidoi toimielinten ja hajautettujen elinten alustavat tilinpäätökset Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁶⁾, jäljempänä 'varainhoitoasetus', 245 artiklan mukaisesti.
3. Komission tilinpitäjä toimittaa viraston alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 31 päivänä. Selvitys varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta toimitetaan myös Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
4. Saatuaan tilintarkastustuomioistuimelta varainhoitoasetuksen 246 artiklassa tarkoitetut huomautukset viraston alustavasta tilinpäätöksestä pääjohtaja laatii lopullisen tilinpäätöksen, josta hän vastaa, ja toimittaa sen hallintoneuvostolle lausuntoa varten.
5. Hallintoneuvosto antaa lausunnon viraston lopullisesta tilinpäätöksestä.
6. Pääjohtaja toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja hallintoneuvoston lausunnon viimeistään seuraavan vuoden heinäkuun 1 päivänä Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle.
7. Lopullinen tilinpäätös julkaistaan.
8. Virastoon perustetaan sisäinen tarkastustoiminto, jota on hoidettava asiaa koskevien kansainvälisten standardien mukaisesti.
9. Pääjohtaja lähettää tilintarkastustuomioistuimelle vastauksen sen huomautuksiin viimeistään 30 päivänä syyskuuta. Hän lähettää tämän vastauksen myös hallintoneuvostolle.
10. Pääjohtaja antaa Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä varainhoitoasetuksen 261 artiklan 3 kohdan mukaisesti kaikki kyseistä varainhoitovuotta koskevan vastuuvapausmenettelyn moitteetonta toteuttamista varten tarvittavat tiedot.
11. Euroopan parlamentti myöntää ennen kyseistä vuotta seuraavan toisen vuoden huhtikuun 30 päivää neuvoston suosituksesta viraston pääjohtajalle vastuuvapauden kyseisen varainhoitovuoden talousarvion toteuttamisesta.

⁽¹⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

46 artikla

Petostentorjunta

1. Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi virastoon sovelletaan rajoituksetta asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 säännöksiä.
2. Virasto liittyy Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen ja antaa viipymättä asianmukaiset määräykset, jotka koskevat kaikkia viraston työntekijöitä.
3. Rahoituspäätöksissä ja niihin liittyvissä täytäntöönpanoa koskevista sopimuksista tai asiakirjoista on todettava nimenomaisesti, että tilintarkastustuomioistuimien ja OLAF voivat tarvittaessa tehdä tarkastuksia viraston varoja saavien ja niiden jakamisesta vastaavien toimihenkilöiden luona.

47 artikla

Varainhoitoa koskevat säännökset

Komission suostumuksen ja tilintarkastustuomioistuimelta asiaa koskevan lausunnon saatuaan hallintoneuvosto vahvistaa viraston varainhoitosäännöt. Ne voivat poiketa komission delegoidusta asetuksesta (EU) N:o 1271/2013 ⁽¹⁷⁾ ainoastaan, jos viraston toiminta sitä nimenomaisesti vaatii ja jos komissio on antanut siihen etukäteen suostumuksensa.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

48 artikla

Arviointi

1. Hallintoneuvosto teettää viiden vuoden kuluessa viraston toiminnan alkamisesta ja sen jälkeen viiden vuoden välein riippumattoman ulkoisen arvioinnin tämän asetuksen täytäntöönpanosta. Komissio antaa viraston käyttöön kaikki tiedot, jotka virasto katsoo merkitykselliseksi arviointia varten.
2. Arvioinnissa tarkastellaan tämän asetuksen vaikutuksia ja viraston ja sen toimintatapojen hyödyllisyyttä, tarkoituksenmukaisuutta ja tehokkuutta sekä sitä, missä laajuudessa se vaikuttaa korkean tason saavuttamiseen yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisessa. Hallintoneuvosto laatii yksityiskohtaiset ohjeet komission suostumuksella asianomaisia osapuolia kuultuaan.
3. Arviointi toimitetaan hallintoneuvostolle, joka antaa tämän asetuksen, viraston ja sen toimintatapojen muuttamista koskevia suosituksia komissiolle. Komissio toimittaa sekä arvioinnin tulokset että suositukset Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ja ne julkaistaan.

49 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 768/2005.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

50 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁷⁾ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1271/2013, annettu 30 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 208 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta (EUVL L 328, 7.12.2013, s. 42).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä maaliskuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA

LIITE I

Kumottu asetus ja luettelo sen muutoksista

Neuvoston asetus (EY) N:o 768/2005

(EUVL L 128, 21.5.2005, s. 1).

Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009

(EUVL L 343, 22.11.2009, s. 1).

Ainoastaan 120 artikla

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1626

(EUVL L 251, 16.9.2016, s. 80).

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 768/2005	Tämä asetus
1–7 artikla	1–7 artikla
7 a artikla	8 artikla
8 artikla	9 artikla
9 artikla	10 artikla
10 artikla	11 artikla
11 artikla	12 artikla
12 artikla	13 artikla
13 artikla	14 artikla
14 artikla	15 artikla
15 artikla	16 artikla
16 artikla	17 artikla
17 artikla	18 artikla
17 a artikla	19 artikla
17 b artikla	20 artikla
17 c artikla	21 artikla
17 d artikla	22 artikla
17 e artikla	23 artikla
17 f artikla	24 artikla
17 g artikla	25 artikla
17 h artikla	26 artikla
18 artikla	27 artikla
19 artikla	28 artikla
20 artikla	29 artikla
21 artikla	30 artikla
22 artikla	31 artikla
23 artikla	32 artikla
24 artikla	33 artikla
25 artikla	34 artikla
26 artikla	35 artikla
27 artikla	36 artikla
28 artikla	37 artikla
29 artikla	38 artikla
30 artikla	39 artikla
31 artikla	40 artikla
31 artikla	41 artikla
32 artikla	41 artikla
33 artikla	42 artikla
34 artikla	43 artikla
35 artikla	44 artikla
36 artikla	45 artikla
37 artikla	46 artikla
38 artikla	47 artikla
39 artikla	48 artikla
40 artikla	—
41 artikla	—
—	49 artikla
42 artikla	50 artikla
—	Liite I
—	Liite II

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2019/474,
annettu 19 päivänä maaliskuuta 2019,
unionin tullikooduksista annetun asetuksen (EU) N:o 952/2013 muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 33, 114 ja 207 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 952/2013 ⁽³⁾ vahvistetaan unionin tullikoodiksi, jäljempänä 'koodiksi', ja säädetään yleisistä säännöistä ja menettelyistä, joita sovelletaan unionin tullialueelle tuotaviin tai sieltä vietäviin tavaroihin.
- (2) Italian kunta Campione d'Italia, joka on Sveitsin alueella sijaitseva erillisalue, ja Luganojärven Italialle kuuluvat vesialueet olisi sisällytettävä unionin tullialueeseen, koska historialliset syyt kyseisten alueiden jättämiselle unionin tullialueen ulkopuolelle, kuten niiden eristyneisyys ja taloudellisesti epäsuotuisa asema, eivät enää pidä paikkaansa. Samoista syistä kyseiset alueet olisi sisällytettävä valmisteveroa koskevaan yleiseen järjestelmään, mutta ne olisi edelleen jätettävä yhteisen arvonlisäverojärjestelmän ulkopuolelle. Sen varmistamiseksi, että näitä muutoksia sovelletaan johdonmukaisesti samasta ajankohdasta lukien, kyseisten alueiden olisi kuuluttava unionin tullialueeseen 1 päivästä tammikuuta 2020 alkaen.
- (3) Koodiksia olisi muutettava, jotta voidaan selventää, että sitovaa tariffitietoa (STT) koskevan päätöksen haltija voi käyttää kyseistä päätöstä enintään kuuden kuukauden ajan STT-päätöksen kumoamisen jälkeen, jos kumoaminen johtuu siitä, että kyseinen päätös ei ole tullilainsäädännön mukainen tai että STT-päätösten antamista koskevat edellytykset eivät ole täyttyneet tai ne eivät enää täyty.
- (4) Väliaikainen varastointi olisi lisättävä koodeksin sen säännöksen soveltamisalaan kuuluvia tullimuodollisuuksia koskevaan luetteloon, jossa säädetään säännösten noudattamatta jättämisestä johtuvan tullivelan lakkaamisesta silloin, kun laiminlyönti ei tosiasiallisesti vaikuttanut asianomaisen menettelyn oikeaan toimintaan, kyseessä ei ollut vilpillisen menettelyn yritys ja tilanne on sittemmin korjattu. Jotta tullivelka lakkaisi kyseisissä tapauksissa, väliaikaista varastointia ei pitäisi kohdella eri tavoin kuin tullimenettelyä. Säädösvallan siirtoa komissiolle koodeksin kyseisen säännöksen täydentämiseksi olisi myös muutettava niin, että siihen sisällytetään väliaikainen varastointi.
- (5) Kun tulliviranomaisten on mitätöitävä saapumisen yleisilmoitus sen vuoksi, että ilmoituksessa tarkoitettuja tavaroita ei ole tuotu unionin tullialueelle, kyseinen saapumisen yleisilmoitus olisi mitätöitävä viipymättä sen jälkeen, kun ilmoituksen antamisesta on kulunut 200 päivää, eikä 200 päivän kuluessa siitä, sillä tavarat on tuotava unionin tullialueelle kyseisen määräajan kuluessa.
- (6) Jotta tulliviranomaiset voivat tehdä kunnollisen riskianalyysin ja asianmukaiset riskiin perustuvat tarkastukset, on tarpeen varmistaa, että talouden toimijat antavat niille muita tavaroita kuin unionitavaroita koskevat saapumista edeltävä tiedot saapumisen yleisilmoituksen muodossa. Jos saapumisen yleisilmoitusta ei ole annettu ennen tavaroiden tuomista unionin tullialueelle ja ilmoituksen antamista koskevasta velvoitteesta ei ole luovuttu, talouden toimijoiden olisi annettavaulli-ilmoituksissaan tai väliaikaisen varastoinnin ilmoituksissaan ne tiedot,

⁽¹⁾ EUVL C 367, 10.10.2018, s. 39.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 31. tammikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 18. helmikuuta 2019.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikooduksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1).

jotka tavallisesti sisältyvät saapumisen yleisilmoituksiin. Tällaisissa tapauksissa tulli-ilmoitus tai väliaikaisen varastoinnin ilmoitus olisi voitava antaa saapumisen yleisilmoituksen sijaan ainoastaan, jos tulliviranomaiset, joille tavarat esitetään, sen sallivat. Jos tulliviranomaisten on mitätöitävä väliaikaisen varastoinnin ilmoitus sen vuoksi, että ilmoituksen kattamia tavaroita ei ole esitetty tullille, kyseinen ilmoitus olisi mitätöitävä viipymättä sen jälkeen, kun ilmoituksen antamisesta on kulunut 30 päivää, eikä 30 päivän kuluessa, sillä tavarat on esitettävä tullille kyseisen määräajan kuluessa.

- (7) Tavarat olisi vapautettava kokonaan tuontitulleista, jos ne on korjattu tai muutettu ulkoisessa jalostusmenettelyssä sellaisessa maassa tai sellaisella alueella, jonka kanssa unioni on tehnyt tällaisen vapauttamisen mahdollistavan kansainvälisen sopimuksen, jotta varmistettaisiin, että unioni täyttää kansainväliset sitoumuksensa tältä osin. Koska kyseistä vapauttamista sovelletaan ainoastaan sellaisten tavaroiden tuontiin, jotka on tosiasiallisesti korjattu tai muutettu asianomaisessa maassa tai asianomaisella alueella, sitä ei pitäisi ulottaa koskemaan sellaisten korjattujen tai muutettujen tuotteiden tuontia, jotka on saatu vastaavista tavaroista tai korvaavista tuotteista vakiovaihtojärjestelmässä. Tuontitulleista vapauttamisen ei näin ollen pitäisi koskea kyseisiä tavaroita ja tuotteita.
- (8) Jos tulliviranomaisten on mitätöitävä poistumisen yleisilmoitus tai jälleenvientitiedonanto sen vuoksi, että asiaankuuluvia tavaroita ei ole viety unionin tullialueelta, kyseinen ilmoitus tai tiedonanto olisi mitätöitävä viipymättä sen jälkeen, kun sen antamisesta on kulunut 150 päivää, eikä 150 päivän kuluessa, sillä tavarat on vietävä unionin tullialueelta kyseisen määräajan kuluessa.
- (9) Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti on tarpeen ja aiheellista tulliuunionin tehokkaan toiminnan ja yhteisen kauppapolitiikan täytäntöönpanon mahdollistamista koskevien perustavoitteiden toteuttamiseksi puuttua koodeksin voimaantulosta alkaen sen täytäntöönpanossa havaittuihin useisiin teknisiin ongelmiin, lisätä jäsenvaltion kaksi aluetta unionin tullialueen soveltamisalaan ja yhdenmukaistaa koodeksi sellaisten kansainvälisten sopimusten kanssa, jotka eivät olleet voimassa koodeksin antamishetkellä. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen aiottujen tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (10) Asetus (EU) N:o 952/2013 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EU) N:o 952/2013 seuraavasti:

- 1) Korvataan 4 artiklan 1 kohdan kahdestoista luetelmakohta seuraavasti:

”— Italian tasavallan alue, lukuun ottamatta Livignon kuntaa,”.

- 2) Korvataan 34 artiklan 9 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”9. Jos STT- tai SAT-päätös lakkaa olemasta voimassa 1 kohdan b alakohdan tai 2 kohdan mukaisesti tai se kumotaan 5, 7 tai 8 kohdan mukaisesti, kyseistä STT- tai SAT-päätöstä voidaan yhä käyttää sellaisten sitovien sopimusten osalta, jotka on tehty kyseisen päätöksen perusteella ennen sen voimassaolon lakkaamista tai kumoamista. Tätä jatkettua käyttöä ei sovelleta vietäviä tavaroita koskevaan SAT-päätökseen.”

- 3) Korvataan 124 artiklan 1 kohdan h alakohdan i alakohta seuraavasti:

”i) tullivelan syntymiseen johtanut laiminlyönti ei tosiasiallisesti vaikuttanut väliaikaisen varastoinnin tai asianomaisen tullimenettelyn oikeaan toimintaan eikä kyseessä ollut vilpillisen menettelyn yritys,”.

- 4) Korvataan 126 artikla seuraavasti:

”126 artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta antaa 284 artiklan mukaisesti 124 artiklan 1 kohdan h alakohdan i alakohtaa täydentäviä delegoituja säädöksiä, joissa määritetään luettelo laiminlyönneistä, jotka eivät tosiasiallisesti vaikuttaneet asianomaisen väliaikaisen varastoinnin tai tullimenettelyn toimintaan.”

5) Korvataan 129 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Kun tavaroita, joista on annettu saapumisen yleisilmoitus, ei tuoda unionin tullialueelle, tulliviranomaiset mitätöivät kyseisen ilmoituksen viipymättä seuraavissa tapauksissa:

- a) ilmoittajan hakemuksesta; tai
- b) kun ilmoituksen antamisesta on kulunut 200 päivää."

6) Korvataan 139 artiklan 5 kohta seuraavasti:

"5. Jos tullille esitetyistä muista kuin unionitavaroista ei ole annettu saapumisen yleisilmoitusta, paitsi silloin, kun saapumisen yleisilmoituksen antamista koskevasta velvoitteesta on luovuttu, jonkun 127 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista henkilöistä on, rajoittamatta 127 artiklan 6 kohdan soveltamista, annettava välittömästi tällainen ilmoitus tai, jos tulliviranomaiset sen sallivat, sen sijaan tulli-ilmoitus tai väliaikaisen varastoinnin ilmoitus. Jos tällaisissa olosuhteissa annetaan tulli-ilmoitus tai väliaikaisen varastoinnin ilmoitus, siinä on oltava ainakin saapumisen yleisilmoitukselta vaadittavat tiedot."

7) Korvataan 146 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Kun tavaroita, joista on annettu väliaikaisen varastoinnin ilmoitus, ei esitetä tullille, tulliviranomaiset mitätöivät kyseisen ilmoituksen viipymättä seuraavissa tapauksissa:

- a) ilmoittajan hakemuksesta; tai
- b) kun ilmoituksen antamisesta on kulunut 30 päivää."

8) Lisätään artikla seuraavasti:

"260 a artikla

Kansainvälisten sopimusten soveltamisalaan kuuluvat korjatut tai muutetut tavarat

1. Ulkoiseen jalostusmenettelyyn asetetuista tavaroista saadut jalostetut tuotteet vapautetaan kokonaan tuontitullista, jos tulliviranomaisia tyydyttävällä tavalla osoitetaan, että:

- a) kyseiset tavarat on korjattu tai muutettu sellaisessa unionin tullialueen ulkopuolella sijaitsevassa maassa tai sellaisella unionin tullialueen ulkopuolella sijaitsevalla alueella, jonka kanssa unioni on tehnyt tällaisen vapautuksen mahdollistavan kansainvälisen sopimuksen; ja
- b) a alakohdassa tarkoitettua sopimuksessa määrätty tuontitullista vapauttamisen edellytykset täyttyvät.

2. Edellä 1 kohtaa ei sovelleta jalostettuihin tuotteisiin, jotka on saatu 223 artiklassa tarkoitetuista vastaavista tavaroista, eikä 261 ja 262 artiklassa tarkoitettuihin korvaaviin tuotteisiin."

9) Korvataan 272 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Kun tavaroita, joista on annettu poistumisen yleisilmoitus, ei viedä unionin tullialueelta, tulliviranomaiset mitätöivät kyseisen ilmoituksen viipymättä seuraavissa tapauksissa:

- a) ilmoittajan hakemuksesta; tai
- b) kun ilmoituksen antamisesta on kulunut 150 päivää."

10) Korvataan 275 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Kun tavaroita, joista on annettu jälleenvientitiedonanto, ei viedä unionin tullialueelta, tulliviranomaiset mitätöivät kyseisen tiedonannon viipymättä seuraavissa tapauksissa:

- a) ilmoittajan hakemuksesta; tai
- b) kun tiedonannon antamisesta on kulunut 150 päivää."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sen 1 artiklan 1 kohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2020.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä maaliskuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. CIAMBA

DIREKTIIVIT

NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2019/475,

annettu 18 päivänä helmikuuta 2019,

direktiivien 2006/112/EY ja 2008/118/EY muuttamisesta Italian kunnan Campione d'Italian sekä Luganonjärven Italialle kuuluvien vesialueiden sisällyttämiseksi unionin tullialueeseen ja direktiivin 2008/118/EY alueelliseen soveltamisalaan

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattaa erityistä lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Italia pyysi 18 päivänä heinäkuuta 2017 päivätyllä kirjeellään, että Italian kunta Campione d'Italia sekä Luganonjärven Italialle kuuluvat vesialueet sisällytettäisiin valmisteverotuksen osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 952/2013 ⁽³⁾ määriteltyyn unionin tullialueeseen ja neuvoston direktiivin 2008/118/EY ⁽⁴⁾ alueelliseen soveltamisalaan mutta että arvonlisäverotuksen osalta nämä alueet jätettäisiin neuvoston direktiivin 2006/112/EY ⁽⁵⁾ soveltamisalan ulkopuolelle.
- (2) Italian kunta Campione d'Italia, joka on Sveitsin alueella sijaitseva erillisuusalue, ja Luganonjärven Italialle kuuluvat vesialueet olisi sisällytettävä unionin tullialueeseen, koska historialliset syyt niiden jättämiselle unionin tullialueen ulkopuolelle, kuten niiden eristyneisyys ja taloudellisesti epäsuotuisa asema, eivät enää pidä paikkansa. Samoista syistä kyseiset alueet olisi sisällytettävä direktiivin 2008/118/EY alueelliseen soveltamisalaan.
- (3) Italia haluaa kuitenkin jättää kyseiset alueet direktiivin 2006/112/EY alueellisen soveltamisalan ulkopuolelle, koska tämä on välttämätöntä, jotta Sveitsin arvonlisäverojärjestelmän mukaisen paikallisen välillisen verotuksen järjestelyn soveltamisen takaamat tasapuoliset toimintaedellytykset säilyisivät Sveitsiin sijoittautuneiden talouden toimijoiden ja Italian kuntaan Campione d'Italiaan sijoittautuneiden talouden toimijoiden välillä.
- (4) Tämän direktiivin olisi liityttävä läheisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) 2019/474 ⁽⁶⁾. Sen vuoksi tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä kansallisia täytäntöönpanotoimia olisi sovellettava kyseisen asetuksen soveltamispiiristä.
- (5) Direktiivit 2006/112/EY ja 2008/118/EY olisi sen vuoksi muutettava,

⁽¹⁾ Lausunto annettu 2. lokakuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 11. heinäkuuta 2018 (EUVL C 367, 10.10.2018, s. 117).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 2008/118/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä ja direktiivin 92/12/ETY kumoamisesta (EUVL L 9, 14.1.2009, s. 12).

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2019/474, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2019, unionin tullikoodeksista annetun asetuksen (EU) N:o 952/2013 muuttamisesta (katso tämän virallisen lehden sivu 38).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivin 2006/112/EY 6 artikla seuraavasti:

- 1) Lisätään 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:
 - f) Campione d'Italia;
 - g) Luganonjärven Italialle kuuluvat vesialueet;
- 2) Kumotaan 2 kohdan f ja g alakohta.

2 artikla

Kumotaan direktiivin 2008/118/EY 5 artiklan 3 kohdan f ja g alakohta.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2020.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 18 päivänä helmikuuta 2019.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
N. BĂDĂLĂU

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI